

Szerkesztői iroda
és
kiadóhivatal:
Megyeház.
Ide intézendő minden a lap
szellemi részét illető köz-
lemény, valamint az elő-
zetési és hirdetési díjak is.
A lap megjelen:
minden vasárnap.

EPPERJESI LAPOK

Sárosmege s városainak társadalmi és gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Az „Eperjesi Széchenyi-kör”, a „Bartfai Közművelődési egyesület” és a „Sárosmegei gazd. egyesület” közlönye.

Előfizetési ár:
Egy évre 5 frt — kr.
Félévre 2 „ 50 kr.
Negyedévre 1 „ 25 kr.
Hirdetési díj:
Háromhastós petitsor egy-
szeri hirdetése 5 kr., több-
szeres hirdetés jutányosabb.
Bélyegdíj: minden hirdeté-
sért külön 30 kr.
Nyilt-tér minden sor 10 kr.

Milyenek lesznek a gabonaárak?

Aratásunktól függ még mindig prosperitásunk, mert minden erőlködés dacára sem sikerült még ipart teremtenünk, mely képes lenne bevételével egy rossz aratás hiányát pótolni. De többet mondunk; a magyar aratástól függ a másik államfél jóléte is, mert mi vagyunk Ausztria iparának főfogyasztói és ha nincs termésünk, Ausztria ipara haszalan termel. Magyarország 1886-iki kereskedelmi mérlege világosan mutatja, hogy a szent István koronájához tartozó országok összbevételénél, mely az elmúlt évben kerek 421 millió frtot képviselt, Ausztria bevétele 361 millió frttal participál. Ha e számot felosztjuk egyszerű tételekre, akkor az annyit jelent, hogy Ausztria, a magyar külföldi ár-
szükséglet hatheted részét fedezi. Magyarország vételereje azonban nem hathated, hanem kilenczted részben gabnavitelétől függ és e tekintetben jellemző, hogy Magyarország lakossága az 1886-iki évben a rossz aratás miatt 60 millió frttal kevesebbet fogyasztott mint pl. az 1883-iki évben. A magyar aratás kérdése tehát életkérdés az egész monarchiára nézve és attól függ az egész legközelebbi gazdasági év jellege.

A vetések állásáról érkezett legújabb hírek szerint nem várhatunk oly fényes aratást, mint a milyeneknek a 60-as évek végén örvendünk. Hivatalos jelentések szerint buza jó középtermést ígér, a minő nem volt 1882 óta, rosz, egyes vidékeken ritkás és más vidékeken szenvedett az időjárás és jégveréstől, úgy hogy csakis középtermésre van kilátás; árpa valamivel jobb kilátást nyújt, de tengeri már sok kívánni valót hagy fenn. Mindezt egybefoglalva, a hivatalos jelentések szerint is csak közép aratás várható és így a szangvinikus számítások alaptalanok. Az

arádasok a számításnál nem igen esnek latba, mert utóvégre is a bevetett terület mintegy egyketted százalékát sujtották, habár tekintetbe veendő, hogy a sujtott földek az elsőrendűek közé tartoznak. Azonban tekintetbe veendő az is, hogy Magyarország, ha csak közép termésé van is, jelentékeny mennyiséget adhat el a külföldnek, természetesen csak akkor, ha a külföldnek arra szüksége van, vagyis ha Közép- és Nyugat-Európa aratása hiányosan ütött ki és a tengerentuli óriási termelés nem vitt nagy tömegeket az európai piacokra. A magyar kivitel kérdése már egy év tized óta tényleg Odessa, Bombay, New-York és Chicagóban dől el. Hogy állunk ez évben ez óriási gabna raktárakkal?

Del-Oroszországban a régi készletek meg-
ritkultak és az új vetésekről érkező jelenté-
sek szárazság felett panaszokodnak, úgy hogy
egészben csak közeparatasra és gyenge kivi-
telre számíthatni. Az indiai termést sokkal
gyengébbnek mondják a tavalyinál. Amerika
termését az 1885-ikénel 10 százaléknál gyen-
gébbnek becsülik és az Egyesült-Államok
nyugati részeiből, tehát onnan, hol „gyártják”
a gabonát, „gyenge középtermést” jelentenek.
A new-yorki buzaring összerokadása roha-
mos áresést idézett ugyan elő, de az árkép-
ződésre nem fog befolyást gyakorolni. Az
amerikai régi készletek már régóta nem vol-
tak oly esekélyek úgy, hogy általában ma-
gasabb árak és jobb mezőgazdasági konjunk-
tura várható.

Ha mind e tényezőket tekintetbe vesszük,
nem mondhatjuk kedvezőtleneknek a magyar
gabnavitel kilátásait, föltéve, hogy lesz jó köz-
éptermésünk.

De mit ér a jó termés, panaszokodnak so-
kan, ha a terménynek nincs ára, ha nincs
elárutási biztos piac és ha felemészítik a

hasznat az államnak százfélé, különböző czim
alatt támasztott igényei.

Alacsony gabonaár és nagy adó, ebben
van kifejezve mezőgazdaságunk baja, ebben
mezőgazdánk pusztulásának oka. Igaz, hogy
a magyar birtokos és termelő így annyit
adóterhet visel, mint a román, háromannyit,
mint az orosz, ötannyit, mint az amerikai,
többet, mint az osztrák; az indiai pedig épen
adómentességet élvez. Igaz hogy azok vala-
mennyien versenytársaink; valamennyien, ta-
lán az osztrákok kivételével, kedvezőbb felté-
telek mellett termelnek, mint mi és az adó-
előnyökön túl, egyéb a természet által nyuj-
tott kedvezményeket is élveznek.

De mindezeknek dacára tekintetbe véve
a gabonapiacz fenti körülményeit, vagyis az
öntermést, a magyar mezőgazdának a jövő
évre elég jó gabonaár helyezhető kilátásba.
Persze azokról az 1867-70-es árakról ál-
modni sem szabad többé; 11—12 frtos buzaár
talán a jelen században sem lesz ismét, de
hogy a tavalyi áraknál kedvezőbbeket fogunk
elérni — az kétségtelen.

Legyen is úgy. Ránk fér!

Kormánysegély Eperjesnek!

Ismeretes Eperjes város közgyűlésének június hó
22-én hozott azon határozata, hogy a leégett Eperjes
érdekeiben főispán ő méltósága útján segély iránti
felterjesztés intéztessék a kormányhoz.

A város képviselőtestülete e hó 5-én adta be
felterjesztését a megye törvényhatóságához.

Azt hisszük, hogy nem hiába!
Horváth Gyula orsz. képviselő ismert felszólalása
alkalmából a miniszterelnök ő excellenciája kijelen-
tette volt, hogy Eperjes kára iránt tájékozódni fog
s ha azt találja, hogy nagyobb mérvű segélyezésre
szükség van, ő a kellő lépések megtételére kész leend.
Hogy ezen szükség tényleg fennforog, ezt az említett
s itt egész terjedelmében közölt felterjesztésből min-

TÁRCZA.

Humoros siluettek.

I.

Az első papucshős.

Emlékezetet meghaladó idő előtt élt egy hatal-
mas lovag; úgy hívták csak: a vasszerű Polyphem.
Sohasem győzött le ütözethet, sohasem haj-
tott térdet senki előtt, nem ismert alázatot, nem
engedelmisséget.

Fejedelem s ország az időben folytonos viszály-
kodásban élt egymással.

Midőn a béke ismét helyreállt — ünnepélyek s
lovagjátékok rendezettek, melyre Európa leghíresebb
bajvivői lőnek meghíva s egy-zermind ki lett adva
parancsolat, hogy ez alkalommal a bajvivők a feje-
delem vagy az ország színeit kötelesek viselni.

De Polyphem megesküdött, hogy sohasem fogja
hordozni a szolgaság eme jelvényeit. Egyszer így
szólt hozzá a birodalmi fejedelem:

„Függedz fel sisakodra a vörös szalagot, mert
elkobozom javaidat, hűbéri birtokaidat.”

„Megfogom azokat védeni” — felelte Polyphem.
A főkanzellár pedig ezt mondá:

„Tűzd fel sisakodra ezt a fekete szélű aranyos
csokrot, mert száműzlek az országból.”

De a lovag válasza csak ez volt:
„Senkitől sem félek!”

Erre szép hitvese közeledett hozzá s kérve kérte,
hogy tűzze fel a jelvények egyikét, ha csak az ő
kedvéért is.

„Nem” — szól konok megátalkodottsággal Poly-
phem. Sirva fakadt a hölgy s ily panaszban tört ki:
„oh, te nem szeretsz engem...”

S szép volt Beatrix, igazán szép, de szászorta
papucshős.

szébb és igazán most, midőn ezt a könyben uszó
két csillagot esdvé emelte férjére. Hogy tudott volna
ez tovább is ellentállni?

Meglágyult a szíve a kemény lovagnak s meg-
esküdött újra meg újra, hogy jobban szereti őt életénél,
be fogja ezt bizonyítani fegyverrel kezében a küzd-
térén száz lovag ellenében. A szép asszony azonban
csak zokogott: „oh én boldogtalan!” „Ha a szerelem
egy szikrája él még szívedben, úgy felfüggeszted
sisakodra a jelvények egyikét.” — Ezzel eltávozott.

Szóltalanul bámult utána hős Polyphem. Me-
revent tekintett az ajtóra, melyen át eltűnt a szeretett
hitves.

Eperczben megharsannak a kürtök. Felkapja gyor-
san azt az aranyhimzetű kis papucst, mit Beatrix ott
felejtett s azt erősíti sisakjához. Azután lovára pattan s
úgy vágat a sorompók között.

Ott álltak már a lovagok kétfelől. A király szí-
nel viselte az egyik, az országéit a másik rész.

Kérde Polyphemtől a hírnök:
„Mi a jelszavad, kormánybot, vagy birodalmi
sas?”

„A papucs” — felelé daczosan.
S megkezdődött a lovagjáték: a minőt még senki
sem látott. Huszonkét lovagot emelt ki a nyereg-
ből Polyphem. Otót a küzdőtérrel úgy kellett el-
vitetni.

Midőn véget ért a bajvívás, s fejedelem
Polyphemnek nyujtá a díjat, de mialatt az arany-
nyal álltört övszalagot átköté vállán, így szólt
hozzá:

„Polyphem lovag! Nincs ember a földön, ki
legyőzhetné kegyelmedet, de azért mégis a papucs
alatt áll!”

S a mit a herczegné mondott, azt ismételték a
lovagok s hölgyek, ezt zugta vissza az őserdő, a ma-
dár első hajnali dala ezt csevegték, azt vissz-
hangozta az egész ország, hogy Polyphem lovag
papucshős.

Közmondásossá vált, mert csakhamar bebizonyult
az, hogy több férfi áll a papucs, mint a kormány-
pálya, vagy az ország czimere alatt; — elvitázhata-
lan lón a papucskormány létezése; de, hogy hány
zászlóaljából áll a férjek ez ezrede — azzal még mind-
eddig nem lehetett tisztába jönni — mert az ide von-
natkozó nyilvántartási naplót minden asszony féltékeny-
en — a szívében őrizi.

II.

A kibicz és a kibiczszabályok.

— A kaszinók figyelmébe. —

A) A kibicezés fogalma.

1. A kibicezés mesterségét az üzi, a ki anélkül,
hogy valamit kockáztatna, a kártyázással járó élvezet-
etes izgatottságban részt venni szeret.

B) Felvételi feltételek.

2. A ki a kibiczek sorába lépni kíván, annak ki
kell mutatni, hogy nincs elveszténi valója, továbbá
megkívántatik, hogy tisztességes öltözettel birjon és
erkölcsös életű legyen. Azon pályázó, a ki ezen felté-
teleknek megfelelni képes, 50 kr. felvételi díj lefi-
zetés után (tetszés szerinti célra) a kibiczek lajs-
romába ünnepélyesen beiktattatik.

C) A kibiczek kötelességei.

3. A kibiczeknek — a kártyázók helyiségében
azok megérkezése előtt — kell megjelenniök, az esti
lapot átolvasniök, hogy képesek legyenek annak tar-
talmát a kártyázó társaságnak — ha az kívánja —
rövid kivonatban előadni.

4. A kibicz mindenkor valamely játszó mögött,
annak jobb oldalán egy löfej távolságban foglal
helyet és csak azon esetben szabad az asztalhoz kö-
zelebb mennie, ha azt valamely az asztal alá esett
tárgynak (kártya, kréta, vagy szivacs) felemelése
megkívánja; ha a leesett kártya bepiszkolódott, akkor

den kétséget kizáró módon ki lehet venni; de ha másrészt kezünkbe vesszük a városi költségeloirányzatot, akkor azt is fogjuk találni, hogy a város abszolúte nincs azon helyzetben, hogy a szerencsétlenség által reá rótt rendkívüli terheket önjerejéből fedezhesse. A községi pótlék felemeléséről most, midőn az adóalap annyira megkárosult, szó nem igen lehet. Így tehát csakugyan nincs más reményhorgonyunk, mint a kormány és országgyűlésnek méltóságos gondoskodása. Nem is kételkedünk, hogy e gondoskodás, melyek jövedelmességét más szerencsétlenül járt városok és megyék oly bőven élvezték, reánk is, kik annyira szorult helyzetbe jutottunk, ki fog terjeszkedni. Ez különben nemcsak a város, hanem a haza érdeke is!

A Kysse Géza főjegyző tollából folyt érdekes feltejtésnek szövege a következő:

A tekintetes törvényhatóság teljes mérvben ismeri ama nagy és súlyos csapást, mely Eperjes sz. kir. városát a május hó 6-án dühöngött borzasztó tűzvész alakjában érte.

A részvét, melyet e csapás felkeltett, általános s az annak eredményeképp hazaszerte nyilvánuló áldozatkészség valóban imponans.

A begyűlt könyöradományok lehetővé tették a beállott nagy nyomor enyhítését s lehetővé tették azt, hogy a leginkább sújtottak segély alakjában legalább némi kis részben nyerjenek kárpótlást a szenvedett károkért.

A magánosokon tehát a körülményekhez képest, a mennyire ez egyáltalában lehetséges, segítve van. Azonban a 800 ezer forint értékűt meghaladó összes károkból befoglaltatik a városnak miut erkölcsi testületnek igen tetemes kára is.

A kározzal, melyeknek fedezéséről a városnak gondoskodnia kell, a nyert tűzkármentesítési összegeken felül 87.450 forint 25 krt tesznek ki. A károk kivétel nélkül oly tárgyakra vonatkoznak, melyek a gyors helyreállítást mulasztanul szükségessé teszik.

Ott van egyebek közt a városháza és a redout-épület, mely utóbbitak rekonstrukciója egymaga 32.845 forint 44 krnyi összeget igényel.

Ezen épület, melyben a társadalmi egyesület s a közművelődési irányban működött Széchenyi-kör volt elhelyezve, ma romban hever. — Társas életünknek s a nemzeti irányú közművelődési működésnek ezen épület volt egyedüli s igen alkalmas színhelye s az egész vármegyére kiható gócpontja, eltekintve attól, hogy alszíni helyeiseiben a milliónyi értékű katonai főkárak van berendezve s hogy az épület a városi jövedelmeknek is egyik kiválóbb forrását képezte.

Ennélfogva valamint a többi, ugy ezen városi épületnek rekonstrukciója is ránk nézve mondhatni életkérdés jelentőségével bír.

Ugyanezért mindezen középületek helyreállítását megindítottuk, annál inkább, mert a folytonos esőzés által megromlott falak különben bedőléssel fenyegettek s így a város kára még nagyobb arányokat ölthetett volna.

A milyen tény azonban ez, époly bizonyos másrészt az is, hogy a város — fájdalom — nincs azon helyzetben, hogy a rekonstrukció nagy költségeit önjerejéből fedezhesse.

Ugyanis a város f. évi költségvetéséből kitűnik, hogy a deficit ezen évben is 20.477 forintot, a községi pótlék pedig 30%-ot tesz.

Fentolara véve azt, hogy a város összes jövedelmei ez idő szerint csak 91.014 forint 49 krt tesznek, mely összegnek legalább harmadrésze pusztán átmeneti tétel képez s számításba nem jöhet; hogy a

város aránylag csak csekély értékű ingatlanokkal bír, melyek a haladás érdekében tett befektetések folytán máris 101.897 forint adósságokkal vannak megterhelve; fontolara véve továbbá azt, hogy az adóalap a tűzvész folytán annyira megkárosodott, hogy a már kivett községi pótléknak befolyására sem lehet kihatás, annálkevésbé új adókievetések sikerére: nincsen mód arra, hogy a város akár kölcsönt köthessen, akár pedig rendes jövedelméből vagy adók útján szerezhesse be a szükséges pénzerőket.

Eme nyomasztó és válságos körülmények között, a kifejtettéknél fogva nem kevesebbről van szó, mint ezen — kivált a legutóbbi időben — annyi áldozatok árán előretökeltett város létéről; a midőn az évszázadokra vagy talán örök időkre kiható visszaesés veszélye forog fenn: egyetlenegy horgonyunk van, melyhez összes reményeinket fűzzük és ez — a magas kormány és a nemzetnek segélye.

Horváth Gyula képviselő felszólalása alkalmából a miniszterelnök ő excellenziájára kegyes volt kijelenteni, hogy a leégett városnak kára iránt tájékozódni s ha ezt indokoltnak találja, esetleges országos segély nyújtása iránt a kellő lépéseket megtenni hajlandó lesz.

Mely hálával vettünk tudomást a kormányelnök ő nagyméltóságának eme kegyes kijelentéséről s most, midőn a károk iránt teljesen tájékozva vagyunk s midőn azok a jelzett alakban állanak előttünk: kénytelenek vagyunk a kitájtásba helyezett ezen segélyt kérelmezni.

Mindezeknél fogva tisztelettel arra kérjük a tek. törvényhatóságot, miszerint ügyünk, mely a tek. vármegyének is ügye, felkarolni s a magas kormánytól az országos segély elnyerése iránt a kellő lépéseket megindítani méltóztatassék.

Eperjes város képviselőtestülete.

Külömfélék.

T. CZ. OLVASÓINKHOZ. Felkérjük tisztelettel t. cz. olvasóinkat, kiknek napokban utalványokat küldtünk, szíveskedjenek előfizetési hátralékaikat — ha lehet — postafordultával annál inkább beküldeni, mert a legközelebbi napokban tetemes összegre menő nyomdaköltségeket kell fedeznünk.

Berzeviczy Albert. Az a nagy igazság, hogy Magyarország létének kérdése első sorban a magyar kultúra kérdése, ez a nagy igazság az utóbbi időben nem tartozott az elkopásig emlegetett igazságok közé. De azért, hogy az igazságról a kortesidők eloquentiájára legtöbb helyütt hallgatott, azért az igazság marad, s napi harcaink, gyűlölködésünk, szenvedélyeink, pártjelszavaink elmuló zaja együttvéve nem ér annyit, mint kultúránk egy vonalnyi előbbre haladása azon a nagy uton, melyet még meg kell tennie, hogy egy nyomon haladhasson Európa többi nemzetei kultúrájával. S örvendőve constatáljuk, hogy az e téren a nemzetre váró feladatok tekintetében igen emelkedett fel-fogás nyilatkozott azon beszédekben, melyek a kultúrminiszteriumban e napokban Berzeviczy Albert államtitkár fogadtatása alkalmából elhangzottak. Az a fiatal erő, ki Tanárky után lépett közoktatási miniszterium államtitkári állására, egészen a mai generatio

embere. A generatio, melyhez Berzeviczy Albert tartozik, már a forradalom utáni idők nemzedéke. Születése is innen esik eme nagy világtörténelmi stadionon; neveltetése már korunké, az alkotmányos korszaké. Hogy pályája sikere gyors volt, abban van része a parlament, van része a sajtó hatásának, s az a parlament, az a sajtó egyik legnagyobb előnye, hogy a valódi nagy tehetségeket nagy személyes sikerekre képesítse. Első fellépése óta mint nem mindennapi tehetséget ünneplők őt mi, barátai. S e percztől kezdve, midőn — szakítva egyelőre a parlamenti pályával — hivatalba lépett, tág körökben élt a tudat, hogy ez a szakítás csak rövid ideig tartó lehet. Ugy is történt. Nagy állás sikerével és terheivel tér vissza küzdelméi előbbi színterére, megnyerve a módot, hogy a parlamenti életet és amaz érdekeket, melyekhez nevét az első pillanattól hozzá fűzte, együtt szolgálhassa. A magyar kultúra érdekei ez érdekek. A legnagyobb, legbecsebb, igazán életbe vágó nemzeti érdekek. S Berzeviczy Albert nagy tehetségei teljesíteni fogják az e részben ráháruló feladatokat becsúgyva nemes sugallatai szerint ugy, a mint magyarságtól, európai gondolkodás módjától, democraticus érzületétől, alkotmány-szeretetétől, kulturérzékétől s munkakedvétől várják barátai. És ha ezek várakozásának nagy feladatokra, de nagy sikerekre is alkalmat nyújtó új pályáján is meg fog felelni: akkor nagy elismerés fogja körvenni országos nevével, de egyuttal nagy diadalokkal fog díszeskedni a magyar kultúra ügye. S ebben a reményben fogadjuk az új államtitkár e szerény laposkájának — melynek egykor főmunkatársa volt — üdvözlését fényes állásán.

A nyugalmazott honvédtábornagy. Lapunk vasárnapi számában közöltük a feltűnő hírt, hogy Máriássy János altábornagy és a III-ik honvédkerület parancsnoka saját kérelmére nyugállományba helyeztetett. E hír méltán kelthetett feltűnést, mert a 65 éves altábornagy még mindig a legjobb erőben és egészségben van s így a nyugalmazásnak egyéb oka lehet. Ez az pedig, azt mondják, nem egyéb, mint-hogy illetékes helyen állítólag ki akarták kerülni a legidősebb altábornagynak, Máriássy táborszernagygyá való előléptetését. Már pedig ha Máriássy megnyeri a táborszernagyi rangot, háboru esetén, sőt béke idején is, önálló hadtestet kapott volna, az pedig nincs inyére az irányadó katonai köröknek, hogy egy 1848—49-iki honvéddalvezér fővezíri szerepet vigyen. Ennek elbírálása nem tartozik reánk, a fő az, hogy Máriássy az idegen hatalmak képviselői előtt föltétlen elismerést vívott ki honvédségünk számára, kik bámulatukkal adóztak a legzsensialisabb katonának. Máriássy a társadalmi életben is közkedveltségű ember s aki csak érintkezett vele, őszinte lelkesedéssel említi páratlan jószívűségét, a kisebb állásuakkal szemben leereszkedő nyájasságát és kedélyes társalgási modorát ott, a hol erre alkalom nyílik. Katonáival szemben szigorú, de mindig igazságos és az ő honvédei érte minden perczben száz halál szemébe indultának. Most ennek csak emléke fog élni a szívekben s mi is fájó szívvel mondunk Isten hozzádot a Budapestre távoznak, kívánva, hogy Máriássy új állásában mint a főrendiház tagja találja meg azt a tért, melyet még ma is életűde munkássága keresni fog, hogy hazánk javát előmozdítsa.

Az eperjesi kollégium történetéhez. A kollégiumnak, mint felső tanintézetnek a felállítását a felsőmagyarországi karok és rendezek a 1665. nov. 18-iki kassai gyűlésen határozták el s 1666. ápril 6-án történt a kollégiumi épület alapkövének ünnepélyes le-

a kibicz tartozik azt — szépen megtörtülve — az illetékes játszóknak óvatosan átadni.

5. A kibicznek nem szabad bagózni, szortyogós pipából dohányozni vagy bűdös szivart színi.

6. Ha a játszó szivarra akar gyujtani, akkor köteles a kibicz tüzzel szolgálni.

7. Ha a játszó helytelen szint hoz, akkor szabad a kibicznek köhögni, ha pedig nagyobb helytelenséget követ el, akkor mozoghat vagy fűtülhet.

8. Ha a kártyázó nem rendelkezik kártyapénzzel, akkor a kibicz fizeti azt.

9) Azon esetben is a kibicz fizeti a kártyapénzt, ha felhívás nélkül tanácsokat osztogat.

10. Kárt okozott rossz tanácsért egy másik asztalhoz toloncolható a kibicz.

11. Ha a két utolsó eset ismétlődnek, jogukban áll a játszóknak a kibiczet két léteje távolságra ültetni.

12. Olyan kibiczek, kik példás viseletük által kitűnnek, főkibiczekké és egy főlöfej távolságra léptethetők elő. Ezekről már megkivántatik, hogy esetleg jegyezni tudjanak és a játék folyására figyeljenek, hogy képesek legyenek bármikor felvilágítással szolgálni.

13. Beszélni a kibicznek csak akkor szabad, ha kérdeztetik.

14. Minden hüen és becsületesen szolgáló kibicz azonban követelheti, hogy tisztességes bánásmódban részesíttessék. Nem kell őt minden csekélységért „disznó“ vagy „majom“ kifejezéssel illetni, vagy cipőre köpni, vagy pedig szagláló szervezetére alatomos módon olyképen hatni, hogy kényserítve legyen az őt jogosan megillető helyet odahagyni.

15. Három játszóknak egyhangu szavazatta ellen a kibicz részére nem létezik felelősség.

16. Minden önértékű kibicz erkölcsi kötelességnek tartsa, ezen kibiczszabály egy példányát megszerzeni!

Ajánljuk e szabályokat a cassino figyelmébe.

III.

Ki az igazi bolond?

— Mulatságos történet. —

K. ezredes vitéz katoná hírében állott. A becsületrend nagykeresztje már rég díszíté mellét és a tábornoki cím elnyerése csak idő kérdése volt. Az irányadó köröket egészen komolyan foglalkoztatta az a gondolat, vajjon ne nevezék-e ki kormányzóknak valami gyarmatra. Tán Afrikába, a hol vitézségének annyi tanujelét adta.

Egyszerre csak az a hír terjedt el, hogy az ezredes megbolondult. Egy estély alkalmával a hadügyért, kitől pedig kinevezése függött, „vén majomnak“ nevezte. Ha ez nem örültés, akkor nem létezik ember, ki a kényszer-zubbonyt megérdemli! De azonkívül is még számtalan jelet adta annak, hogy meg van zavarodva. Elhatározták, hogy valami gyógyintézetbe vitetik; még pedig lehetőleg minden feltűnés elkerülésével.

B. őrnagy, az ezredes intimusa, lett a kényes miszióval megbízva. Nem szívesen vállalta el, de végre mégis csak ráállott. Az ezredes utközben nagyon barátságos volt. Elhitették vele, hogy ő kiséri beteg barátját valami fürdőhelyre.

— Az utazás javadra fog válni! — biztatta az őrnagyat, ne tarts tőle, hogy rosszul fognak veled bánni. Gondoskodtam róla, hogy jól érezd magadat.

Az őrnagy csak mosolygott a biztatásra. Igazán furcsa, hogy az örülteknek némelykor ilyen sajátos rögeszméjük támad.

Amint megérkeztek az intézetbe, az ezredes volt az első, ki a háza sietett. Ott előfogta az intézet igazgatóját és valamit sugott a fülébe. Az őrnagy oda sem nézett neki: nagyon el volt foglalva a magával hozott holmik beszédével.

— A fogadó teremben eléje jött az igazgató, nővérét vezetve karján. Ez egy 45 és 50 év közötti delnő volt, kiről már rég lekopott az ifjuság bája.

Az ezredes rögtön hozzálatott az udvarláshoz és B. őrnagy fölhasználta az alkalmat, hogy az igazgatónak elmondja idejövetele célját.

Milyen nagy volt azonban meglepetése, midőn az igazgató kételkedő mosolylyal hallgatta végig, aztán így szólt:

— Igazán? Hát K. ezredes volna a bolond?
— Ki más, ha nem ő?
— De ő meg azt állítja hogy őnt hozta gyógykezelés végett.
— Uram!

— Csillapodjék őrnagy úr. Beláthatja, hogy helyzetem kényes. Két úr ember látogat el hozzám, kik közül egyiket sem ismerem. Mindkettőt azt állítja, hogy a másik a bolond. Kinek higgyek?
— Az észlelő és megfigyelő tehetségének.

— Ebben az esetben eserben hagy. Mert a kölesönös tanubizonyoságon kívül eddig mitsem vettem észre, miről bármelyikükön az örültséget konstatalhatnám. Vagy elbocsátom mindkettőjüket. . .

— Az istenért! ne tegye!
— Vagy pedig itt tartom önöket, míg ezredük-től jelentést kapok, hogy ki a bolond. Addig is vonuljon szobájába. Az ezredes is arra birom majd, hogy keresse föl lakosztályát.

Az őrnagy nem ellenkezett többé. Sőt volt benne annyi humor, hogy még jóízűt nevesse a mulatságos eseten.

Alig érkezett szobájába s még jóformán ideje sem volt, hogy kényelembe helyezze magát, midőn az igazgató jelent meg nála. Arcza némi zavart mutatott.

— Bocsánat őrnagy ur, most már tudom, hogy ki a bolond. . .

— Tudja? De hogyan tudta meg? hisz a jelentés még nem érkezhetett meg.
— Az nem. De az ezredes ur ebben a pillanatban kérte meg nővérem kezét. Következésképen ő a bolond.

tétele. Az épület elkészülvén, felavatása 1667. okt. 18-án ment végbe. 1711-ben elvesztették azt a protestánsok, kiknek birtokába a jezsuiták kezéből csak 1784-ben került vissza. Az 1788. július 5-én a kollegium, a közelében álló ágost. templommal együtt a lángok martalékává lettek, mikor a tűzvész majdnem az egész várost elhamvasztotta. Az 1866-ban tartott 200 éves jubileumon az épület teljes kiépítése határozottat el, mely részben a templom felé eső részen meg is történt. Két év előtt a jobb szárny másodemelete is kiépült; az ez évi tűzvész elkerülhetetlenné tette a még hiányzó résznek is kiépítését, úgy, hogy a kollegium most monumentális új épületével egyik legimpozánsabb épülete lesz a városnak. Az új építkezés, valamint az épületjavítások összes költségei 29.669 frt 55 krt tesznek ki. Ennek fedezetül a befolyt biztosítási összegből, valamint az eddig beérkezett kegyadományokból körülbelül 15 ezer forint áll a kollegium rendelkezésére. Az új építési munkálatok f. évi aug. közepéig okvetlenül el fognak készülni s a jövő iskolai év megnyitása előtt fogva a rendes szeptemberi határidőben fog megkezdenni.

Kinevezések. A földmívelés-, ipar- és kereskedelmiügyi m. kir. miniszter a sóvári erdőhivatalhoz Rochlitz Gyula erdőakadémiai segédtanárt erdészszé, Székely István I. oszt. erdőgyakornokot pedig erdészjelöltté nevezte ki.

Collegiumi igazgatók. Az 1887—1889. ciklusra az eperjesi collegium igazgatójának Hazslinszky Frigyes, a gymnasium igazgatójának Ludmann Otto választották. Mindkettő ismert kitűnő tanerő.

Az eperjesi gör. kath. tápintézet. Dr. Vályi János ó méltósága a következő felhívást intézte az egyházmegye lelkészkezdő papságához: Kedveltségtek ezennel felhívom, hogy lelkésztek területén lakó azon szülők és gyámok, kik gyermekeiket és gyámoltjaikat az e. m. tápintézetbe az 1887-8-ik tanévre felvétetni óhajtják, odautasítani sziveskedjenek, hogy szegénységi és iskolai bizonyítványal felszerelt kérvényeiket f. évi augusztus hó 15-ig az egyházmegyei hatóságnál nyújtsák be. Megjegyeztetik, hogy a későbbben érkezett kérvények figyelembe nem fognak vétetni s hogy a tápintézetbe csak a gymnasiumot látogató ifjak vétetnek fel. Eperjes, 1887. július 6. János. püspök.

Királyi adomány. Ó Felsége a Mergeska község iskolájának kiépítésére 100 frtot adományozni méltóztatott.

Az eperjesi egyházmegye növendékpapjai sorába a f. évi július hó 4-én megtartott konkurzus alkalmával Haresár Kálmán, Molesányi Miklós és Vaskovics Antal gymnasiumot végzett ifjak vétettek fel.

Közművelődési kongresszus Budapest és a sárosmegyei magyarosító egyesület. Még emlékeztetünk lesz olvasóinknak ama polemia, melyet a megyei magyarosító egyesület érdekében insceniroztunk. Még e szenvedélyes polemia sem költötte fel egyetünk iránt az érdeklődést. Napról-napra hanyatlók a tagok morális és anyagi részvétele a folytán s aggodalommal nézzük azon időpont közeledtét, midőn — szegényszemre — meg kell bukni ezen legszentebb ügynek, még pedig oly megyében, hol a gentry tősgyökeres régi magyar családokból áll, kik hét nemzetségre vezetik vissza származásukat. Véleményünket elmondtuk nem egy ízben, reá mutatva a hibára, de mivel mindenütt és mindenkor siket fülre találtunk, felhagytunk a meddő küzdelemmel, még pedig jobb idők reményében. Időközben felmerült az orsz. közművelődési kongresszus eszméje s mi ezt öszinte örömmel üdvözöltük, mert attól — ha helyes irányban vezetetik és célszerűen szerveztetik — igen sokat várunk megyei egyetünk javára is. Annak idején ki is fejtettük már nézetünket s öszinte megelégedéssel mondjuk, hogy azon nézetünk, miként a culturegyesület a vörös-kereszt-egylet módjára országsszerte szerveztessenek, rokonérzetre és visszhangra talált báró Kaas Ivor indítványában. Ugyanis a közművelődési egyesületeknek az öszel Budapesten megtartandó kongresszusán tárgyalás alá kerül a következőképp: „Milyen módon és mily eszközökkel lehetne felbresztetni ama vidékek érdeklődését, a melyek eddig-ig csekély vagy semmi támogatásban nem részesültek a közművelődési egyesület?” Ezen kérdés előadója Kaas Ivor báró a következő javaslatot terjeszti elő: 1. A megyék, városok, vidékek tekintélyes és tevékeny, a menyire lehet, hivatalos egyénei fölkerendők, hogy kulturegyesületi fiókokat (választmányokat) alakítsanak. 2. E választmányok tisztviselői kara a vörös-kereszt-egylet módjára fele részben a vidék hölgyeiből alakítandó. 3. Első sorban az egyletek az illető vidék saját igényeinek s tetszésének megfelelő kulturális célok előmozdítására s a helyi közművelődési érdekek felkarolására alakulnak. 4. Jövedelmük csekély részét a nemzetségleg veszélyeztetett vidékek segélyezésére fordítanak, jogukban állván a százalékokban kifejezett, e célra esedékes összeg feléről maguknak diszponálni, hogy az mely vidéken fordítottassék a magyarság érdekében előmozdítására, a másik felerész hovatartozásáról a központ legyen jogosítva határozni. A közművelődési egyesület végcélja a magyar állameszme megszilárdítása. Mint-hogy azonban az egyes és különösen a nem magyar megyék a célt saját erejükből elérni képtelenek, a cél az: a haza minden polgárát megnyerhetni, hogy egy tevékenységünknek eredménye mértani progresszióban növekedjen.

R. kath. klerikusok. A f. hó 2-án megtartott pályázati vizsgálat alkalmával a kassai egyházmegye növendékpap jelöltjeitől következő eperjesi tanulók

vétettek fel: A 8-ik osztályba Czvancziger Ferenc; a 7-ik osztályba Csupák Rezső, Jeszenyák Zsigmond, Piroch Rezső, Tomesutesik Máttyás és Vojtko Bálint. **Hol lesz az új gymnasium?** El van tehát határozva, hogy az eredetileg gymnasiumnak szánt Szent-Andrássy-féle ház bérház fog maradni, ily irányban fogantatba is van véve az átalakítása illetve kiépítése. A kormány a modern kor követelményeinek megfelelő egészen új gymnasiumot fog építeni. Mint értesülünk, e célra meg is vette már 12 ezer frtért a sétatéren levő Haisch-féle kerti telket.

Pályaválasztás. A r. kath. gymnasiumban ez idén 23 jelentkezett az érettségi vizsgálatokra. Jelesen megfelelt 2. jól 8, egyszerűen érettek nyilvánítottak 12, a jövő tanév elején megtartandó javító vizsgára utasítottak 2. A tanulók közül pályát választott: theológiát 5, Jurisprudenciát 7, katonai pályát 4, bölesészt 1, kereskedőt 1, gazdaságit 4, hivatalnokit 3. Katonai és jogi pályát: a gentry fiai, a papok és nép gyermekei, a kereskedelmi és gazdasági pályát a polgári elem fiai választották. Mint látni, a régi schlandrián, a régi téves irány — mely tout a prix „ürhatnáság“-ra vágyik — s a modern kort átalakító nagy ipar és nagykereskedelem hatalmáról még most sem bír tudomással.

Az építkezés gyönyörű és kellemetlenségei. Eperjes szemmel láthatólag épül. Mintegy varázsüstre bukkan elő a számos újabb-új fedél, persze — nem lévén szépsézetbi bizottságunk és jó építkezési szabályrendeletünk — furesább-üfuresább formákban és stílusban. Minden háziur egy-egy Giovanni, ki „jól átgondolt“ tervét most megtestesült alakban mutatja be a bámuló világnak. Csodálatos, félig barock, félig indó-kinezer szülemények is ezek az új házak. Egyöntetűség, harmonia és szymetriáról szó sincs. Ha az egyik háziur 40° alatt építi a fedelet, az egyik szomszédja 45°, a másik meg már 75° alatt emelteti azt; ha az egyik széles és pléhes tetőt adott, a szomszéd eszeréből való magas sátozt emeltet. Vannak fedelek, melyek magasabbak és hosszabbak, mint a ház frontfalainak magassága, s az egész oly benyomást tesz a szemlélőre, mintha esendes földrengésen esett volna át a város, mely az egyes házakat hol előre, hol hátra toltta, hol felemelte, hol meg lesüllyesztette. Azonban de gustibus non est disputandum, teljék kedve mindegyiknek a saját gustusgyermekében, megmarad azért e város „Maloyvani Pressov!“ De ha már nincs is az építés egyöntetűsége és harmonicus stílust szem előtt tartó építkezési szabályrendeletünk, az illetékes hatóság mégis csak nagyobb gondot fordíthatna az építkezési rendszerre. Sehol korlát vagy figyelmeztető jel az épülő házaknál, csak a fedélről az ember orra előtt lezuhanó kő, eszerép és pléhdarabok figyelmeztetik a halandót, hogy itt a koponyája betörhetik! Bizony, a ki teheti, az menekül a városból falura, fűrdőbe . . . mert a sok por, zaj, kalapálás, kocsinyikorgás még a legcsendesebb vért is idegessé teszi. No de türelem . . . még egy hónap és túl leszünk a bajon!

Nincs többé tűzvészély. Kassa város uradalmának főmérnöke Soukup Adolf, ki a kaszárnya-tervezés terén is mint kiváló szakféru ismeretes s mint ilyen, annak idején tagja volt a monarchiában építendő normál-kaszárnyákat tervező országos vegyesbizottságnak, jelenleg az eperjesi laktanya végleges tervezetét készíti és egyuttal egy új szerkezetű lovasági laktanya tervezetével is foglalkozik, a mely igen fontos igények megoldását célozza. Terveben az egyes épület-részek, mint legénységi laktanya, istállók, fűszerek, kovács-műhely, szóval valamennyi épület, melyek egy kaszárnya-telephez tartoznak, oly szerkezettel bírnak, melynek előnye, hogy a faanyagok, kivéve a padozat, ablakráma és ajtókat, teljesen mellőztetnek, s így mint külső, mint belsőleg tűzmentesek, mely okból a tűzbiztosítás egészen fölösleges lesz. Ezen épületek fentartására szükséges költségek csak a falazat javítás és az időközönként teljesítendő mázolásra szorítkoznak, aránylag tehát nagyon lényegtelenek. A szerkezet egyébként nemesak kaszárnya-telepekre alkalmas, hanem egyáltalában minden előforduló építkezésnél alkalmazható. Csak kötelességet vélünk teljesíteni, a mikor a kaszárnya-építés kérdésével foglalkozó hatóságokat, valamint háztulajdonosok és földbirtokosoknak ezen teljesen tűzmentes s a rendes építkezési modorral szemben nem drágább új szerkezetű építkezésre figyelmeztetjük. Soukup Adolf, kassavárosi mérnök szives készséggel ad minden hozzá intézett kérdésre felvilágosítást, sőt kész szerkezete érdekében tervekkel is szolgálni, a mennyiben e részben már szakavatottságának élénk példáját adta nem egy ízben, a hol az általa tervezett laktanyák 6—7 százalékot, sőt Kassán 8 százalékot jövedelmeznek, a mely kedvező jövedelmezés a rendelkezésre álló terület helyes beosztásában leli magyarázatát.

Pium desiderium. A fővárosi lapok által hozott azon életrelvő indítvány olvasása után, melyet a fővárosi tüzoltóparancsnok Budapest tanácsának előterjesztett, s mely az utcák és köztérnek a fizetett tüzoltóság segélyével leendő öntözését célozza, önkéntelenül a kassai utcák öntözési mizériája jut emlélkünkbe s úgy hisszük, nem végzünk felesleges munkát, ha e sorokkal felhívjuk a mérvadó körök figyelmét arra: hogy Kassán is, tekintettel azon körülményre, hogy a város csak két öntöző kocsival rendelkezik, az utcák és köztér öntözését, ha egyébként nem, legalább a főútcákra kiterjesztve, a város által fizetett tüzoltók által végeztessék. Ez ember amugy is kevés dolgok mellett, a közérdek kívánta munkát megerősítés nélkül végezhetnék, a szí-

vattyuknak e célra leendő használatánál nagyobb gyakorlatokat nyernének, s a mi fő: a tropikus melegekben Kassa város minden utcájában, a különben a jámbor óhajítások birodalmába tartozó sűrűbb öntözés a főútcákra, ezáltal fölöslegessé váló két hordóval lenné eszközölhető.

Műkedvelői előadás N.-Sároson. A vízkárosultak javára rendezett előadásról már a mult számunkban megemlékeztünk, ott szólottunk az előadás morális sikeréről. Ez alkalommal az anyagi eredményről kell megemlékeznünk. Befolyt a 65 drb 50 kros és 7 drb 30 kros belépti jegyekből és a felülfizetésekből 75 frt, levonva ebből a zene és többi rendezési költségeket vagyis 24 frt 99 krnyi kiadást, maradt tiszta jövedelem 50 frt 01 kr., mely összeg hozzánk lett beküldve és általunk a belügyminiszteriumhoz — mely a gyűjtéseket átveszi — elküldtetett, hol is a hivatalos lapban nyugtáztatni fog. A szép anyagi eredmény első sorban az előadás rendezőjének Fábry Lajosné ö nagyságának, valamint a fáradszatlan öv. Lángh Istvánnak köszönhető. Fogadják a nemeskeblű hölgyek ez úton is a megérdemelt elismerést.

Az eperjesi postakaraképképző f. évi forgalma a következő: Befizetés januárban 177 frt 28 kr., februárban 2144.92, márcziusban 1842.51, áprilisban 471.34, májusban 653.15, júniusban 599.89, összesen 5889 frt 09 kr. — Kifizetés: januárban 105.02, februárban 50.92, márcziusban 130.04, áprilisban 122.28, májusban 583.09, júniusban 121.62, összesen 1112 frt 97 kr.

A tartalékos tisztek és az egyenruha. A közös hadügyminiszter néhány hónap előtt tudvalevőleg rendeletet adott ki, melynek értelmében a szolgálaton kívül levő tartalékos tisztek csak bizonyos alkalmakkor viselhetnek egyenruhát. A hadügyminiszter most egy pótrrendeletet adott ki, mely az egyenruhaviselés tilalmát bizonyos tekintetekben enyhíti, másrészt azonban élesebben precizálja. Így például az egyenruhaviselés a pótrrendelet értelmében meg van engedve „oly ünnepi alkalmakkor, a mikor a tiszturhat mint katonai vagy társadalmi kitüntetést illik viselni. E határozat kapcsán aztán a pótrrendelet így szól: „Az egyenruhában való megjelenés által azok a tényleges szolgálaton kívül levők, a kik még nincsenek a törvényszerű katonai büntető eljárásnak alávetve, önként és oly értelemben vetik magukat alá annak, hogy a csász. kir. hadsereg szolgálati szabályzata I. részének 65. pontjában körülírt esetekben a büntető eljárás még szolgálaton kívüli viszonyokban is azonnal megindítható és keresztülvihető ellenük. A pótrrendelet értelmében, az első rendeletben körülírt esetekben kívül, továbbá „másféle, nem katonai foglalkozás gyakorlása és politikai választások alkalmával“ is meg van tiltva a tartalékos tiszteknek az egyenruha viselése. A kérdés most már csak az, hogy az „Evidenz-Vorschrift“ pre-judikálhat-e a törvénynek, mely világosan azt rendelí, hogy „a szabadságok szabadságuk ideje alatt, a tetteleg szolgálatban nem álló tartalékosok és honvédek tisztjei és a legénység minden polgári viszonyainkra nézve, ugyszintén bünvádi és rendőri ügyekben polgári törvények és hatóságok alatt állanak.“ Igaz, hogy azt a törvényt már többször megsértették, de azért nem szűnt meg törvény lenni; az pedig alkotmányjogi képtelenség, hogy magukat törvényt rendelettel s pláne közös miniszteri rendelettel meg lehessen változtatni.

A bártfai hid titka. Malonyai János, az itteni uradalom gépésze, a minap este a bártfai fűrdőből ment hazafelé. Csöndes volt már minden, sehol egy lélek sem mutatkozott. Egyszerre, mikor a bártfa-üfaluhi fedett hidon elhaladt, panaszos emberi hangok kezdték meg fűlét. Kutatott a hang után, de csak nem akadt eredetére. A hangok pedig egyre panaszosabbak, egyre kétségbeesettebbek lettek. A gépész ekkor a legnagyobb gonddal felkutatta a hidat, mert a hang közvetlen közelből hallatszott. Végre bebújt a hid alá s ott rá is akadt a kiabálóra. A hid alatt, egy keskeny, mely üregben, végtéken elgyengülve, tetőtől talpig iszappal borítva egy ember fektűt. A gépész kimentette szörnyű helyzetéből s vallatni kezdte. A talált ember zavarodottan nézett megmentőjére s összefüggéstelen szavakat mormogott. Hosszabb kérdészködés után annyit kivett a gépész a rejtélyes emberből, hogy Bártfáról való, de most Amerikából jön s volt neki 350 forintja. Ezt a pénzt elrabolták tőle. Hogy azután mi történt vele, arról csak annyit tud, hogy 14 napig tartottak egy egészen nedves üregben s akkor egyszerre itt találta magát ebben a lyukban a hid alatt, a honnét nem volt ereje kimászni. Malonyai saját költségén beszállította a szerencsétlent Bártfára, a hol most a kórházban ápolják. Sebesülés nem látszik a testén, de úgy el van gyengülve, hogy napokig mozdulni sem tudott. Titokteljes sorsáról még eddig nem tudhattak meg tőle többet.

Adóemelés? Törvényben áll, hogy az adót csak a törvényhozás emelheti. És mi történik? Alig hogy vége van a választásoknak, emelik az adókat. Ezuttal különösen a kereskedőkre jár a rúd. Természetes finánczlogika, hogy miután már a földbirtokos osztályt sújtó adónemek, a részvénytársulatok, takarékbetétek, katonamentesek s a többi direkt adózik stajgeroltattak, most a magyar kincstári borbélyok neki esnek a kereskedőknek, ott még gyanítván valamit. És fognak fizetni többet, a nélkül, hogy az országgyűléstől a direkt adók emelését kérné a kormány. Az egyszerű ember, ki nem finánczgenie, azt gondolja, hogy ha 100 frt adó helyett 150 frtot fizet, az már adóemelés. Pedig nem. A kormányközégek azonban kijelentik, hogy a direkt adók nem emeltetnek, csak a törvény igazságosabban alkalmaztatik. Akin selem esik.

reklamálja; még porolhat is a pénzügyi törvényszék előtt. Ez a teoria. Hátha igaz? mert a budapesti és miskolci kereskedőket kivéve, az ország nem is panaszkodik a nagy adók miatt?

Rövid csendőri hírek. Sontag Mihály magyar-islai lakos Leskő Károlyné péchujfalusi lakosnőtől 130 frtnyi készpénzt ellopott és megszökött. Nyomoztatik. — Kolba Mária, Galiczia Smilagd községi illetőségű nő a szvidniki járásbírósnak átadott, mert Zinger Izrael polyánai lakos szobájába az ablakon át bemászott és egy zártalan szekrényből ékszereket, összesen 128 frt értékben ellopott. — Cserba János és Varga István renessói lakosok a kis-szebeni kir. járásbírósnak átadattak, mert Miklós Péter ugyanottani lakos zárt koresmájának ablakát betörték s onnan italneműt — 30 frtnyi értékben — elloptak.

Jégverés. Szerdán és esütörtökön a Felső-Tarézán meglehetősen nagy vihar vonult végig. Milpos, Olejok, majdan Vörösalma-Roskovány irányban jégverés is volt, mely a termésben 40—70%-nyi károkat okozott.

Szerencsétlenség. Eperjesen a városház építésénél a lefolyt héten ismét szerencsétlenség történt. Az állvány egyik gerendája lezuhant s egy munkást agyonütött. Megjegyzendő, hogy az utóbbi időkben már két ilyen hasonló baleset történt s az egyik halállal, a másik pedig súlyos sérüléssel végződött. A városban élénk visszatetszést szül, hogy az építkezés sietni akarván, a pallérok az állványokat bíányos gonddal építik fel.

Lázadás szellemek miatt. Kis-Lipniken már régi idő óta feszült viszonyban tartotta a szellemeket az urasággal a szellemek miatt. A közelmúlt napokban nyílt kitérésre került a dolog. A majorsági szellemek bizonyos munkanapokra vannak kötelezve az uraság részére. Ok azonban vonatkoznak a munkát teljesíteni, mivel azt tartják, hogy őket jogtalanul nyilvánítták majorsági szellemeknek s hogy ők urbéri szellemek. Az uraság részéről a nem teljesített munkanapokért foglalat eszközöltek a helységben, de a felbőszült nép ellenszolgált a végrehajtónak, sőt a csendőroknak is. A csendőrség kényszerítve volt löfölgyerét használni s egy pár embert meg is sebesítettek. A kis-szebeni járásbírósnak katonai karhatalmat vett az ügy rendezésénél igénybe.

Felvidéki hírek.

Abauj: Diszes primicia. Vették a következő sorokat egyik abaujmezei levelezőnkől: Valóban lélekemelő és magasztos ünnepélynek voltak e hó 3-án szemtanúi, melyet F. Vadászton főtisztelendő Sidelszky Gyula róm. kath. plébános rendezett, mikor öcsese tiszt. Sidelszky Pál megható érzéssel mutatta be az Urnak az első vérontás nélküli áldozatot. Már reggeli órákban összesereglettek a szomszéd falvakból a kath. ájtatos hívek, hogy részt vegyenek az új papnak áldásában s már tíz órakor, a midőn a sz. mise kezdetéhez hozzáfogtak volna, annyira tömve volt az Isten háza, hogy az ünnepélyben résztvevő papság csak nagy nehezen juthatott előlkön az ünnepelt férfi és annak koszorús leányaival s nyoszolyó asszonyokkal egyetemben rendeltési helyére. Sokszorosan emelte az ünnepély fényét a valóban angyali szépségű 14—15 éves nyoszolyó lányok mintaszerű diszgardája, a melynek élén gr. Vay Tihamér a templom kegyurának két leányát, továbbá t. Dózsa Endre kir. jbró, Michnay Bertalan ügyvéd s végre Répássy János körorvos kedves leányait lehetett látni. A kath. clerus közül, a kerületi papság egynehány kivételével mind megjelent, élőkön főtiszt. Osváth Mátyás esperes-plébános. A gör. kath. plébánosok közül pedig o. gad-nai és f.-vadászai plébánosok voltak az ünnepély tagjai. Végül a világiak közül jelen voltak: Gróf Vay Tihamér grófi családával s az érényekben dúsgazdag Vay grófné o. méltóságával, Péchy Tamás a képviselőház elnöke, Péchy István, a vidék tekintélyes birtokosa, Dózsa Endre s Maxinesák Gyula kir. járásbírók, Kelez Gyula és Fáy Barna szolgabírók, Michnay Bertalan ügyvéd, Répássy János és Maurer Gusztáv orvos s azon kívül számos vidéki ur. Megkezdődött az első sz. mise. A „Veni Sancte“ elnéklése után folytattott a sz. mise áldozat. Az evangélium elnéklése után főtiszt. Kozora Endre forrói plébános lépett a szószékre s kitűnő beszédet tartott, arról, hogy mily nehéz feladat vár egy kath. papra, ha magasztos hivatalát lelkiismeretesen betölteni akarja. A sz. mise végeztével mindnyájan ünnepélyesen meghívtak a házi úr ritka vendégszerető asztalához. Az ebéd ünnepélyességét emelte gróf Vay Tihamér, valamint a kegyes Grófné s összes családjának megjelenése. Természetes dolog, hogy mint mindenütt, úgy itt is ebéd alkalmával több sikeres pohárköszöntők mondtak el. Az első poharat az ünnepelt hős emelte, Samassa József egri érseket éltetve, a ki kegyes volt őt a Melchisedek rendébe fölavatni; éltette továbbá gróf Vay Tihamért s grófi familiáját, a nyoszolyó lányokat, éltette továbbá a megjelent kath. clerust s végre minden jelenlevő vendéget. Ezután főtiszt. Osváth Mátyás esperes s plébános szólott az ó páratlan ékesszólásával; utána a házi ur emelte poharát a magyarok történetéből felhozva, hogy a régi magyar mánások mily erkölcsösök s mily vallásosak voltak s hangszlyozta egyszersmint, hogy a mai kornak is vannak ily mánásai, kik talán a régiakat az erkölcsökben, vallásosságban s hazaszeretőkben felülműlják, kiemelve gr. Vay Tihamért mint saját kegyurát s hangszlyozta, hogy az Isten minden papitársát ily nemeslelkű

kegyurral áldja meg. Főt. Kozora Endre éltette az ünnepeltnek öreg atyját s testvérét, a házi urat s végre a házi úr emelt poharát Péchy Tamásra és Péchy Istvánra. A lakoma ily kitűnő hangulat közt folyt le s a diszes ünnepély tagjai csak estefele távoztak el. Az ünnepelt fölszentelt papot pedig tartsa meg az Isten a haza, társadalom s anyaszentegyházunk javára s diszére, mely forró kívánsága. Leventovszky János kupai róm. kath. néptanítónak.

Nevelő kerestetik. Egy 8 és egy 6 éves gyermekem mellé, egy négy vagy több gymnasiális osztályt végzett nevelőre volna szükségem. A föltételeket levéleleg alapíthatnók meg az illetővel. Az időtartalom legkevesebb egy év, a ki több évre kötelezné magát, az előnyben fog részesülni. Az állomás azonnal elfoglalható.

Kinevezés. Zsarnay Imre, ab.-szántói jbrósági díjnok a szépesváraljai jbrósághoz irnokká nevezetett ki.

Kinászovics István végzett joghallgatót a kassai kir. törvényszék elnöke joggyakornokká nevezte ki.

Gyászjelentés. Jakabfalvy Györgyné, szül. Jakabfalvy Hermin saját, valamint gyermekei: Iona, Jolán, Kornél, Margit, Irén, Ferenc és Zoltán, számos rokonai nevében, fájdalommal telt szívvel jelenlik felejthetlen kedves férjének, illetőleg édes atyjának és rokonuknak, jakabfalvai Jakabfalvy György megyei hivatalnoknak, f. évi július hó 1-én esteli 8 órakor, hosszú szenvedés után, életének 51. boldog házasságának 25. évében történt gyszós kimutat.

Eppur si muove. Kassán a közúti vaspályából, a gőzös tramway-ból mégis lesz valami. E napokban járt ott bizonyos Polacsek, ki annak építésére vállalkozni akar.

Korai gyümölcs. Kálhut András nevű rozsnői illetőségű 14 éves suhanca a múlt hét szerdáján a fapiaczon állítólaga a fouteza déli végén egy kendőt talált, melyben 354 frt volt bekötve. A fiatal mák-virág a talált pénz értékét ismerve, zsebreavágta és az égerszói fuvarosokhoz csatlakozott, hogy azokkal a látkörből kikerüljön. A fuvarosok csakhamar megtudták, hogy a suhanca zsebe milyen summával van megspékelve, rávették a traktaesinálásra, minek nem is igen állt ellent. A pénzből égerszóiig a jó fiú 31 frtot potyázott el a fuvarosok jól tartására, a miből látszik, hogy 14 éve daczára érti a módját, mint kell mulatni, s hogy a lovak se unják a csárdák előtt való áesorgást, még azoknak is jutott a cipőből és talán a duhajkodás alatt megmelegedett sörből egy jókora porció. A fiút költekezése miatt az égerszói bíró szólította meg először és be is kísérté a tornai járásbíró elé, a kinek eleinte azt hazudta, a mit a bírónak is mondott, hogy a pénzt apja után örökség gyanánt kapta Kassa-Ujfaluban, utóbb azonban beismerte, hogy a fentebb említett helyen találta. Tornáról behozták Kassára, s itt a rendőrség átkísérté az ügyészséghez, honnan azonban, miután még csak 14 éves s e korra a büntető törvénykönyv nem alkalmazható, e napokban szabadon bocsátották, hogy a rozsnói lakó szülei házilag végezzenek vele, ha ugyan kora érrettsége, mely minden szavából és észjárásából leri, még hajlítható lesz a jóra való törekvése. A pénzt az elvert 31 frt hiányával jogos tulajdonosa Duesay András, Widdér bárczai birtokos bacsója visszakapta. (K. Sz.)

Királyi adomány. O Felsőge Szinna községnek iskolájára saját pénztárából 100 frtot adományozott.

Galambposta-próba. A budapesti „Columbia“ galambtenyésztő-egylet e hó 4-én galamb-verseny rendezett Kassáról Budapestre, melyre a közös hadügyminiszterium három díjat kitűzött. A 18 galamb, mely Kassáról reggel 6 óra 55 perczkor dr. Rodiczky és más tanár jelenlétében kibocsátott, beérkezett távsürgöny válasz szerint aránylag rövid idő alatt tette meg a 222 kilométert. Legelsőként dr. Dirner Lajos galambjai érkeztek ki, 4 óra 18 percz alatt megtették az utat, 17 perczel rá jöttek Gasparez Géza galambjai és 10 perczel rá az állatkerti akklimatikus egylet galambjai.

Muszka, a ki magyar szeretne lenni. A kassai rendőrség elé beállított egy Gusek Vazil nevű a varsói kerületből való 18 éves legény, a ki állítása szerint a varsói gymnásium hatodik osztályát végezte el s azon kérelmet intézte az alkaptányhoz, hogy csinálja ki neki, hogy a közhadsereg kötelékébe telvegyék, mert ő inkább akar lenni a mi armádiánkban baka, mint a muszkaálkál tiszt. Kérelmét nem vették figyelembe, mert annak keresztülvitele sok bajjal jár és kétséges, vajjon a mindenható muszkaálkál hajlandók volnának-e nélkülözni ezt a sugártermetű legénykét? (K. Sz.)

Ung-Bereg: Kitüntetés. Kroó Vida, szentszéki ülnöknek és eszlőcei róm. kath. plébánosnak, az egyház és a népkutatás terén szerzett érdemei elismerésül, o Felsőge a király a koronás arany érdemkeresztet adományozta.

Kinevezés. Rásky Elek, az ungvári kir. jbrósági telekkönyvi osztályánál alkalmazott irnok, a beregszászi kir. törvényszékhez irodatiszté n-vezetett ki.

A szobranci bált múlt hó 28-án nem nagy számu közönség kereste fel. A tánczó párok száma csak 25 volt. Ungvárról kevesen randultak ki. A furdó helyisége most kezd megnépesülni, mert eddig a kedvezőtlen időjárás riasztotta vissza a fürdőzni kívánókat. De most hogy az idő kedvező lett, nap-nap mellett szaporodik a vendég. (U.)

Villámcsapások. A múlt hó 26-án dühöngött vihar alkalmával a villám Deák Vince daróczi kőregyőz házába ütött s azt elhamvasztotta; emberélet

nem esett áldozatul. Ugyanakkor Szerednye tájékan is lecsapott a villám s Ruszin Vaszil bojtárt agyon-sújtotta. (U.)

127 éves ember. Prjátka Mihály gör. kath. földmives, született 1760., azaz ezerhétszázhatvanodik évben, május hó 11-én Volosztán, lengyelországi községben Magyarország határán, megdusult 1785. évben Sztavnán s ez időtől fogva mindig sztavnai lakos maradt, meghalt 1887. évben június 14-ikén a halotti szentségek ájtatos felvétele után, életének 127-ik évében Sztavnán. Megemlítésre méltó, hogy az említett aggyastyán életében nem is köhögött soha, tehát beteg nem volt, ezt o maga mondogatta, — halála előtt pedig 3 héttel egy zsákban 3 vékányi krumplit vitt hátára a veremből vagy 400 lépésnyire levő házába. Az öreg különben munka nélkül soha nem volt. Páratlan eset a mai korban, a mikor egy ember alig képes 50—70 évig élni. (U. K.)

Nagy jégesővel vegyes zápor vonult végig m. vasárnap d. u. 3 órakor, Beregszász határa felett, mely északkeletről a Szerednye-mocsirtól indulva, délnyugoti irányban széles vonalban a beregszászi határt és ugyanez irányban leginkább a város belső részének közepét érintette nagyobb erővel s tömördek kárt okozott a szőlőhegyeken és a mezei s kerti veteményekben. Az ardóbi hegy beregszászi része, továbbá innen kezdődve a beregszászi hegy egész vonala a bereg-kigyósi országutig csaknem teljesen tönkre lett verve s a mezőség és a város ettől Bacsu-felé eső irányban szenvedett tetemesebben, a határ többi része kevésbé érintetvén. Elsőben sebas zápor indult meg a mondott időben, majd sürűen eső apró jég hullott alá mintegy negyed óráig, melyre ritkábban hulló, de csaknem kis diónagyságu jégesős következett. Szép reményekkel biztató szőlőtermés s gazdagon hullámzó vetések elszomorító látványa mutatja gyszosan az átvonult csapás irányát, kiterjedését és pusztító erejét. Fájdalommal kellett ismét tapasztal-nunk, hogy nem lehet év, mely csapás nélkül vonulna el fejeink felett! (B.)

Ungmege új főispánja. A hivatalos lap jelenti, hogy o Felsőge személye körüli magyar miniszter elő-terjesztése folytán, gróf Török Napoleonnak, Ungmege főispánjának, ezen állásától, saját kérelmére lett felmentése alkalmából, hű, buzgó és sikeres működése elismerésül, Szent István-rend kiskeresztjét díjmentesen adományozta. Jelenti továbbá a hiv. lap, hogy király o Felsőge, f. évi június hó 27-én kelt legfelső elhatározásával, gróf Török Napoleont, Ungvármegye főispánját, ezen állástól saját kérelmére, felmentette és helyébe gróf Török Józsefet Ungvármegye főispán-jává nevezte ki. Török József gr. 1847. április 18. született, Török Napoleon grófnak, Ungmege főispánjának fia. Tanulmányai végeztével katonai pályára lépett s mint hadnagy hagyta el a hadsereget. Mint szolgabíró választottat meg az ungvári kerületben 1881. képviselővé, szabadlőpárti programmal. 1886. fő-hadnagyi ranggal a honvédszázárokhöz helyeztetett át. Mint a magyar vörös kereszt-egylet biztosa, a szerb-bolgár hazterre utazott s csapatával jelentékeny szolgálókat tett a humanizmus ügyének, miért is o Felsőge nek elismerésben részesült.

Borsod: Szerencsétlenség történt Diósgyőrben a napokban. Egy gazda kis leánya nyitott kút körül verebékét tűze, a kutba esett. Csak későn vették észre a kutra járók a melyben fekvő gyermeket, ki már akkor hullá volt. Dr. Frank megyei járásorvos ur s a járási szolgabíró ur értesülvén az esetről, a helyszínen megjelentek s jegyzőkönyvet vettek fel a szerencsétlenség körülményeiről. Az eljárás alatt kitűnt, hogy a gyermek saját vigyázatlansága folytán esett a kutba s semmitéle büntetendő eselekmény fenn nem fog. (B.)

Női iparkiallítás. Miskolcz városházának nagy terme egészen megváltozott, a szokottól teljesen eltérő képet nyújt. A helybeli női-ipariskola tartja itt szokásos évi kiállítását. A városatyák redős homlokai helyett ifju leányok vidám, örömtől ragyogó arcaival találkozunk; a falak nem a városatyák komoly beszédeit, hanem a növendékek és a látogatók élénk eszevését, pajzán kacaját viszhangozzák; a zöld asztalról is lekerültek a poros akták s helyüket kézimunkák foglalják el, bájos női kezek munkájának egy évi fáradozása, eredménye. S hozzátehetjük: fényes eredménye. Karöltve jár itt a hasznos s szép-pel. A szabást, varrást, (ruhaszabást, fehérnemű varrást, különféle szegéseket, s más a családi életben szükséges dolgokat) ép úgy feltalálhatjuk itt, mint a legfinomabb izlést is kielégítő himzéseket, izléses apróságokat, szebbnél szebb pipere tárgyakat, tapló-munkákat; mindezekért a főérdem és elismerés bizonyára az intézet szakértő, lelkiismeretes tanárnőit: Gebe Endréné és Holló Iona urhölgyeket illeti. Előnye e kiállításnak az is, hogy nincs — deficiitje. Sőt ellenkezőleg az intézet pénztára szép összeggel fog gyarapodni azon tárgyak elárulásából, melyeket a hálas növendékek az intézetnek ajándékoztak s melyek a cél nemességét tekintve gyors kelendőségnek örvendenek.

Június 30-án tartotta a miskolci kereskedelmi és iparkamara Melczér Gyula alispán ur elnöklete alatt alakuló gyűlését, melyen elnökké Rad-ványi István, alelnökké a kereskedelmi osztálynál Holländer Ede, az iparosztálynál Kulesár Károly lettek egyhangulag ismét megválasztva. E férfiak multja tökéletes garanciát nyújt a kamara jövő üdvös működése tekintetében. A gyűlés után a jelen volt kamarai tagok Koós Miksa meghívásának engedve, a helybeli porzellán, majolika és tömörködény gyárat látogatták meg, a megye és a város első hivatalnokai-

val egye legujabb gozó he- nőségű legnagyobb lésés utá felterített jobb hat nyoztak. ur, Radv a jelenle tesz polg A társas legnagyobb

Mé

ujabban 3/8 órak terczé v határát. déli 2— konyati lön vona meggzem alispán, Kirlibába

este 10 személyy kező: eg tes közel le phentt ug, hog lehetett, s a lokon

Gó pánja Ku gyei sege zték eln rozsnói ká nevez

kornok T hoz lett

—

— tartja Gó szerencs

Ugrvány neczy G

mult hó vadászni,

pillantott fott, hogy s fegyver

még az é sen viszó leges tár

után esa azonban

lálván, a s azzal e ez esetről

volna. U. Pál kokov — miután

de csak hullájára Kishonthy

a lövésből e sebbel,

— miután összerogy vedett. (C)

— A

A mult hó Rozsnóban

a földből munkások

épen arra ug, hogy

hajszaál hi a mult he

a grófi ur lalva a n

parta fel oda helye

levált a nyomta a testét alig

— T

szerdán é zedszer ál

pyromania községünk

helyre is ártalmatlan számára,

alá, azomb kevésbe n közé nem

s a veszed esür lett a

— M

városunkba tüzéség fe hadtett a

volt egy a Ugyanekko zottság Ka mellett. A

val egyetemben, a látogatókat meglepte a technika legújabb vívmányai szerint berendezett gyár, a dolgozó helyiségeknek felszerelése, s a szép és jó minőségű készítmények s egyenkint a tulajdonos iránt legnagyobb elismerésüknek adtak kifejezést. Megszemléltetés után a gyártulajdonos a vendégeket gazdagon felterített asztalhoz hívta meg, a mely mellett a legjobb hangulat közben a pohárköszöntők sem hiányoztak. Az első felköszöntőt Melezer Gyula alispán úr, Radványi István elnökre mondotta, utána Radványi a jelenlevő Soltész Nagy Kálmán polgármester, Soltész polgármester úr pedig a gyártulajdonost éllette. A társaság 4 óra hosszat maradt a gyárban, s onnan legnagyobb megelégedés kifejezésével távoztak. (B.)

Máramaros: Rudolf trónörökös a legújabb megállapított terv szerint f. hó 11-én reggeli 8 órakor indul el Kirilbábról s az Aranyos-Beszterce völgyén át a délelőtti órákban lépi át megyénk határát. Felső-Víson az iskolai épületben lesz az ebéd déli 2-3 óra között, ahonnan váltott lovakkal az alkonyati órákban érkezik Szigetre s 8 órakor külön vonattal egyenesen Bécsbe tér vissza. Átutaztában megismeri a vadászkastélyát a Kuziban. A főispán, alispán, a törvényhatóság részéről számosan egész Kirilbábról mennek ő Fensége elébe és fogadására.

— **Szörnyű baleset.** A folyó hó 3-án vasárnap este 10 óra után Hosszúmező felől érkező 4. számú személyvonat egy fiatal életet oltott ki. Az eset következő: egy hosszumezei suhaneclegény a vasuti töltés közelében legeltetvén lovat, a vasuti töltésre dől le pihenni; az álm azonban lassanként elnyomta, úgy, hogy feje a sínre hanyatlott. Alma nagyon mely lehetett, mert a vonat döbörgése sem ébresztette fel, s a lokomotív kereke leszelte fejét. (M.)

Gömör: Kinevezés. Gömör megye főispánja Kubinyi Bertalan szolgabírói hivatalnokot megyei segéd levéltárnokká, a rimaszombati kir. törvényszék elnöke pedig Feledy Ferenc vezérezredesét a rozsnyói kir. járásbírószághoz segélydíjas joggyakornokká nevezte ki.

— **Áthelyezés.** Zehery Lajos segélydíjas joggyakornok Tornaljáról a rimaszombati kir. járásbírószághoz lett áthelyezve.

— **Szerencsétlen vadászat.** Nagy izgalomban tartja Gömör megye főispánja lakosságát azon szerencsétlen eseten, mely a múlt héten Kokován történt. Ugyanis Kishonthy József gyógyszerész és dr. Honóczy Gyula körorvos egy mulatságból hazatérve, múlt hó 23-án reggel 4 órakor kimentek a határba vadászni. A leshelyről Kishonthy József egy embert pillantott meg, kit vadorzónak gondolván — rakiáltott, hogy álljon meg, mire az állítólag visszafordult s fegyveréből a gyógyszerészre tüzelt, ekkor utóbbi még az éjjeli mámortól felhevülve, a lövést kétszeresen viszonzta csupán azért, hogy a vadorzót az esetleges támadástól elrettentse; miután az a két lövés után csakugyan nem mutatkozott, a gyógyszerész azonban már ott senkit és semmi gyanúsat nem találván, a körorvost, ki egy bokorban aludt, felkeltette s azzal együtt hazament nyugodtan a nélkül, hogy ez esetről a hatóságot értesíteni szükségesnek tartotta volna. Ugyanazon éjjel ment el otthonról Beraczkó Pál kokovai fiatal gazda — a városi kapitánynak fia — miután másnap sem tért haza, keresésére indultak, de csak harmadnapon akadtak feloszlásnak indult hullájára az erdőben, a mikor is kiderült, hogy a Kishonthy által célba vett ember Beraczkó Pál volt, a lövésből 4 sérült hatolt testébe, egy tüdejét furta át, e sebbel, a mint a vizsgálat és a boncolás kiderítette — miután még 200 lépésnyire ment az erdőbe — összerogyott, s a belső elvérzés következtében kiszivedett. (G. K.)

— **A kinek szerencséje van és a kinek nincs.** A múlt héten a mint a rozsnyói püspök tiszteletére Rozsnyón a főtéren szállított zászló árbozok egyikét a földből kiásni kezdték, a nagy fenyegetésű munkások vigyázatlansága miatt hirtelen eldőlt, egy épen arra haladó vasuti munkás közvetlen közelében, úgy hogy annak karját surolva, dőlt a földre; egy hajszál hiányzott, hogy agyon nem ütötte. Ugyancsak a múlt héten a Gömör megyét szegélyző hegyléczen a grófi uradalmi területen erdőültetéssel voltak elfoglalva a munkások; egy közülük egy szikla alatt kaparta fel a talajt, hogy a kezében levő kis esemetét oda helyezze, e munkája közben nagy hirtelenséggel levált a sziklának csaknem fele része, s maga alá nyomta a szegény embert, mint az egeret, szétlapított testét alig tudták a szikla alól kiszedni.

— **Tűz és gyújtogatás.** Nagy-Szlaboson most szerdán éjjelkor ismét tűz ütött ki, az, a ki már tízedszer áll a gyújtogatás vádjá alatt, s valószínűleg pyromania által készíttve, hozott rémületet nyugalmas községünkbe. Ugy tudom, hogy a község felsőbb helyre is folyamodott már e veszedelmes egyének ártalmatlanná tételére, s tartásdíjat is ajánlott fel számára, ha valahol biztos helyen veszik felügyelet alá, azonban ez ideig eredménytelenül. Pedig most is kevésbé mult, hogy a felingerült lakosok a lángok közé nem dobták. Szerencse, hogy esendes idő volt s a veszedelmet hamar észrevették és így csakis egy csűr lett a lángok martaléka. (K—J)

— **Magyarországi vendégek** üdöztek múlt hó 28-án városunkban. Ekkor tartott ugyanis szemlélt a helybeli tüzérség felett báró Braumüller Tivadar a VI. (kassai) hadtest parancsnok altábornagya, kinek kíséretében volt egy alezredes, egy hadsegéd és egy százados. — Ugyanekkor működött itt a katonai felülvizsgáló bizottság Kassits Péter min. osztálytanácsos elnöke mellett. A bizottság tagjai voltak: Bourzy Ferenc

vezérőrnagy, Reviczky ezredes, Müller alezredes, továbbá Wahlmann és Kelemen főtörzsorvosok, Karner százados és Barczy Andor minisiteri fogalmazó. Az altábornagy és a felülvizsgáló bizottság tiszteletére Rimaszombat előjárósága a „Széchenyi kert”-ben nagy ebédet rendezett.

— **Czékus püspök veszélyes kalandja.** Czékus István tiszáninneni evang. püspök múlt hét végén Szepesmegyében végzett hivatalos útjáról hazatérve néhány napra Rozsnyóra, hogy az öközbenjárása folytán idehelyezett felsőbb leányiskola évi vizsgáján jelen lehessen. Iglóiról veje és fia társaságában indult utnak, a főpásztori boton és legfeljebb egy zsebkésen kívül egyéb fegyver hiányában, s így elképzelhető a püspök urnak meglepetése, a mint a szulovai úton, Andrassy Manó gróf vadászakstélyá alatt, azzal a felkiáltással ébresztik őt fel elmerengéséből, hogy egy eleven medve áll közvetlenül az előttük álló út mellett. A püspök ur megállította a kocsi, s néhány lépés távolságból figyelte meg a különös utonálló szándékát, mely azonban csakhamar megdöntölte magát, s bezammogott az erdőbe. Nagy szerencse, hogy nem volt étvágyul — és hogy a meredek utvonalon a lovakat sem vadította el.

— **Liptó: Szélhámosok a felvidéken.** A napokban három igen különös női individuum szerencsételtette T-Szt-Mártont magas megjelenésével. Egyikük állítólag Smetov grófnő, aki a világ minden nagy városában hangversenyezett már óriási sikerrel 10—15 frtos belépti díjak mellett; nálunk kegyesek lettek volna 1 frtos entrée mellett hangversenyezni — s tudtukkal többeket rá is szedtek, erővel rájuk kényszerítvén e belépti jegyeket, azonban a hatóság előtt aligha tudták magukat kellőképpen igazolni, mert nemcsak hogy a hangversenyt meg nem tartották, hanem igen gyorsan elhagyták Mártont is; — az előre felszedett belépti díjakat természetesen elfeledték visszaadni a nagy sietségben.

— **Dr. Tóth Imre** kir. bányakerületi főorvos 40 frankot adott át Selmecz-Bélabánya sz. kir. város tanácsának oly czélból, hogy az összeg azon városi tanítónak adassék jutalmul, ki a magyar nyelv tanításában legtöbb eredményt mutat fel s 5 frtot oly tanuló részére, ki a jutalmazott tanító osztályában a legnagyobb előmenetelt tette a magyar nyelvben. A tanács e napokban fog ez ügyben határozni.

— **Berzeviczy Albert** államtitkár, ki családjával Vihnyén időzött, e napokban Selmeczvárára rándult át, hól Winkler Benő bányatanácsos, Ocsosvsky Vilmos polgármester, Fekete Lajos erdőtanácsos társaságában a bányakadémiá több helyiségét, a kohók és zúzdákat, a városi házi levéltárat látogatta meg.

— **Kinevezés.** Kelen Gusztáv tüzérezredes-mártoni kir. alerdfelügyelő Ungvárra kir. erdfelügyelővé nevezetett ki. Kelen Gusztávban a tüzérezredes-mártoni magyar dalegyesület egyik legtekvesebb tagját és alelnökét vesztii.

— **Nagy tűz** volt a múlt hó 27-én a hajnali órákban Kostyánban. Elégett körülbelül 10 ház, több gazdasági épület és háziállat. Egy ember is áldozatul esett a tűznek. Zorovszky János, eseléd, a tűz keletkezése előtt egy-két órával előbb részegen fektüdt be egy juhakolba, mire felébredt, már nem tudott a lángokból menekülni. A tűz oltásában részt vettek a tüzérezredes-mártoni tűzoltók is. (F. H.)

— **Szepes: Felekezeti surlódások.** Alig múlt két hete, hogy Czékus püspök oly melegen köszöntötte fel a magyarországi Lőcsét, polgármestere pedig az ott honoló felekezeti békét; — s ime pár napra reá megdöntötte a városi képviselő-testület június 25-ki ülésében a magyarországi egy zsege ugyan, de sokat ígérő telepét és mert ez által ellentétbe jött a katolikus lakosság tömével, veszélyeztette a felekezeti békét is. A helybeli katolikus elemi iskolák leányosztályainak vezetésére még tavaly, az iskolaszék ajánlata és épen a polgármester pártolása folytán, az országzserete elősmert jó hírben álló szatmári apácák hívtak meg, a városra nézve is semmi teherrel, sőt még némi kis anyagi előnnyel is járt, a mennyiben a város által engedélyezett szük pénzen alig lehetett két világi tanító, de lehetett három kielégítő apácát kapni. A próbaév elteltével a városi képviselőtestület által választott katolikus iskolaszék az e felekezeti egyedüli közege azon indokolt és okadatolt kérelmével fordult a városhoz, hogy miután az apácák sikeres, sőt a magyar nyelv dolgában dieseretes működéséről az év folyamában meggyőződést szerzett, hagyatának meg az iskolákban és véglegesítették ez eddigelő csak ideiglenesnek elfogadott állapot. Szavazásra bocsátott a kérdés és az apácákat pártolók valóban nevetesítően kisebbségben maradtak, három szál ember emelkedett az iskolaszék kérelme mellett, melyet pedig — gondolom — 8 képviselő irt volt alá. S így megbukott a magyarországi apácákban tapasztalt egy hathatós tényezője, mit mélyen kell sajnálni, ebből a tekintetből is — de még jobban kellene sajnálni akkor, ha Lőcsé katolikus lakossága ebben kívánalmainak czélzatos félrevetését, sérelmet látva, és ha abból bár mi csekély nyugtalanítása keletkezne. (Bz. L.)

— **Az iglói lövész egyesület 300 éves jubileumán** rendezett társasébed felolvasás kedélyes és mondhatjuk hogy teljesen sikertört volt. Az ebédnél mintegy 70 személy jelent meg, kevés szám az igaz, különösen akkor kevés, ha egy egyesület 300 éves jubileumáról van szó. A vidék gyéren volt képviselve. Kassa, Lőcsé, Késmárk, Eperjes küldött képviselőket. Ugy látszik, hogy igazán kezdünk mindnyájan felni a társas ebédetől, itt pedig semmiféle jótékony

czélra adakozás nem eszközölt. Marschalkó József főlövészmeister volt az első szónok, a ki magyarországi szokás szerint felséges Urunk a király, Erzsébet királynő, Rudolf koronaherceg és Stefánia főhercegné asszony egészségére írtette poharát, mely felköszöntőt az ebédnél megjelentek állva hallgattak meg. Ennek végeztével a lövészegyesület 300 éves történelmének főbb eseményeit sorolta fel. Lehoczy Jenő városi főjegyző a vidékieket üdvözölte egy igazán költői szép beszédben. Ujlaki Jenő nyugalmazott honvéd százados volt a harmadik szónok, beszélt Schiwezt Leopold és a dalár-egyesület felvirágzására írtette poharát. Kövi Imre gymnasiumi tanár az 1872-iki kassai lövészünnepekről emlékezett meg meleg szavakkal, éllette a kassai vendégeket. Marschalkó József második felköszöntőjében a löveszeikről emlékezett meg, a kik békés szándékkal ugyan, de mindenkor fegyverrel támadnak az iglóiakra, hogy elnyerhessék a lövész-királyságot. Dr. Lox Sándor orvos, az egyesület működő tagjainak egészségére ivott. Lehoczy Jenő másodikban Alpárt éllette. Szólt Kolina ur Lőcséről, Bukovinszky János helyettes polgármester a város nevében mondott köszönetet az egybegyűlteknek, végre Alpár Ernő sikerült verselése, mintegy felvillanyozta az egész tisztas társaságot. Az ebédnél részt vevők ezután széledezni kezdtek, s rövid negyed óra múlva az egész nagyterem kiürült, hogy folytathassák a lövöldözést, a kuglizást, a kedélyes társalgást — kint a szép szabadban. (Sz. L.)

— **Halálozás.** Grünwalszky Kornél szepes-szombati plébános jobblátte szenderült. Béke poraira!

— **Igazgató-változás.** Kupetz Lykurg a lőcsői állami főreáliskola igazgatója, saját körelmére nyugalmába helyeztetett és helyére dr. Roth Samu főreáliskolai tanár nevezetett ki igazgatóvá. Dr. Roth Samu úgy a tudományos, mint a társadalmi téren már eddig is maradandó érdemeket szerzett magának.

— **Esküvő.** Junius hó 27-én délután fél 1 órakor vezette oltárhoz az iglói ev. templomban Heyszl Engelbert ott állomásozó es. és kir. tüzércapitány Glósz Ilka kisasszonyt öz. Glósz Eugenia asszony bájós és szeretetreméltó leányát. Pontban fél 1 órakor indult a nászmenet a menyasszony édes anyjának házából a templomba. A vőlely tiszteit Vyda László teljesíti, tanuk voltak: Korponai Agoston kir. tanácsos, Szepesvármegye alispánja és Pryhradny Guidó. Az esküvőn jelen voltak Korponay Agostonné, Pryhradny Guidóné, öz. Posevitz Sámuelné asszonyok, Pryhradny Jolán és Margit, Rainer Margit és Glósz Mariska kisasszonyok, Menesdorfer Károly és neje, László Károly és neje, Rainer Béla, Rauch és Grubiczy es. és kir. hadnagyok. Az esketési szertartást Fábry János XIII. városi főesperes és iglói ev. lelkész végezte, emelkedő hangulatu beszédet tartva a boldog ifjú párhoz. A templomból kimenet a tüzérlégénység képezett díszorulat.

— **Kivándorlás.** Junius hó folyamán Svédlerből ismét többen vándoroltak ki Amerikába. Ugy látszik elég jó dolguk lehet azoknak, a kik már Amerikában vannak, mert szegény svédleri bányászok 25 frtot küldtek egyházuk 100 éves jubileumára és egy svédleri egyszerű munkás 5 év alatt 1700 frtot takarított meg. Legfényesebben bizonyítják a postahivatalok adatai, hogy a munkás ember szépen keres Amerikában; az ügyetlen vagy rest nem boldogul sem itt, sem ott.

— **Szatmár-Ugoesa: Templom rablás.** Salankán a múlt hó 26-án éjjel, eddig még ismeretlen tettesek az ottani gör. kath. templomba — annak ablakait bevervén — behatoltak, abban az oltárt feltörték és az ott elhelyezve levő esüt, aranyozott áldozókelyhet elvitték; továbbá a templom falához erősített pénzszelvélyt lefeszítették és azokkal a templom közelében levő pineze helyiségebe hatoltak s ott a kehely alját, mely fából volt, lefeszítették, a perzselyt is szétzúzták s az abban levő 15 frtnyi apró pénzt a kehelylyel együtt elvitték. A kehely értéke 60 frt. A tetteseket erőlyes nyomozás dacára még eddig nem sikerült felfedezni. (U.)

— **Fellázadt község.** Farkas Aron turczi lakos, Sályi Leizer és Sályi Jozsef, kőkönyösi lakosoktól 400 drb juhot bérelt be a turczi határba legeltetés végett. Nagy volt e miatt a zúgkodás a turczi oláhok közt, akik Farkas Aront a multakban nevével összeköttetésbe hozott gyilkosságok miatt különben sem kedvelik. Többször felszólították a juhoknak a határból leendő kihajtására, de eredménytelenül. A nép e miatti elégedetlensége végre is lázadáshoz tört ki. Junius hó 21-én a haragok félrevereése mellett a juhokat a határból kihajtották, 50 dbot visszatartottak a költségek fedezésére. Maga Farkas Aron, mikor neszt vette a mozgalomnak, azt hitte, hogy saját személye s élete ellen akarnak támadást intézni, melékutakon lopözva elmenekült a faluból. Farkas Aron a lázadás vezetői ellen pert indított. (U.)

— **Megdöbentő öngyilkosság történt.** Kis-Várdán Dömötör István ügyvédi írnek hasonnevű 16 éves fia, a szatmári gymnasium VI-ik osztályát végzett növendéke F.-Litke állomásig vasuton, onnan gyalog este 10—11 óra közt az apai házhoz haza érve, a kertbe ment s ott — a nélkül, hogy hazaérkezéről őt még csak a másnapra váró atyját s testvéreit tudatta volna — magát szívén lötte, s csak másnap reggel találták meg meghalva, hozzátartozóinak s ismerőseinek véghetetlen fájdalomra. A kik a szelid jó gyermeket ismerték, azok nagy megdöbbenéssel vették a lesújtó hírt. Hítrahagyott levelében buskomorságról s életuntságról beszél.

— **A homokba fojtva.** Némethi Ferenc ottományi lakos Ermihályfalvára ment vásárra, mintegy 100 frtnyi összeget véve magához. Délelőtt több ismerős-

vel találkozott a kocsmában és azokkal egy ideig mulatozott. A délutáni órákban a vásártéren egy kissé félreeső helyen, arczal a homokba merülve, halva találtatott. Az orvosi vizsgálat eleinte gutaütést konstataált, később azonban gyanús körülmények merültek föl, minek folytán feljelentés történt a székellyi járásbíróhoz. Verézi Antal járásbíró és dr. Horváth József járásorvos a helyszínére menvén, utóbbi megállapította, hogy Némethi megfojtott, olyformán, hogy feje a homokba szorított, a hátára pedig rátérdeltek. A tetteseket erőlyesen nyomozzák.

Zemplén: Sikkasztó Kuna István, volt verebélyi segédtanító, hamis vád büntette és sikkasztás vétsége miatt, egy évi börtönrre ítéltetvén, a vall. és közokt. m. kir. miniszterium rendeletével a tanítói pályától végleg eltávolított.

— **Eltűnt.** József-falusi ill. Spiner Bella 11 éves vékony sugarú természetű, kerek arcu és kék szemű, szőke szemöldökű, szőke haja leány-cseléd, szolgálatadó gazdájától Jakobovics Armin s.-a.-ujhelyi lakostól, Lasztómr községben, hova látogatás céljából mentek, nyomtalanul elbolyongott, s azóta felalálható nem volt; felkértek ehhez képest az illető hatóságok, hogy a kérdéses leányt járásuk területén ki-nyomoztatni, s felalálása esetén arról a s.-a.-ujhelyi bíróságot értesíteni sziveskedjenek.

— **Asztaltársaság.** Van S.-a.-Ujhelyben egy jókedvű cimborákból alakult társaság, mely minden-
nap kétszer a Csernyiczky-féle étkező helyiségben tartja ülésezéseit. Ő-kori elődjek a „lex Pápa et Poppea” rendelkezése alatt állván, mint agg-legények az ál-lamnak adót fizettek. Nos tehát ezek a vidám kedvű legények nem gyöznél elvárni, hogy a pénzügyi életnek ama ő-kori divatát a magyar törvényhozás „lex Colomannia et Weckerlea” formájában fölelevenítse, behozták asztaltársaságukba az önmegadózatás törvényét, melynek egyik §-a így rendelkezik: „A ki egy-egy illetlen szót kiszalaszt magából: egy-egy krajczárt fizet. Összetett illetlenségek betűszámra külön taksálatnak.” Ez illetlenségek közül pénzügyi tár-saság azt a követésre méltó szép tettet eszelekedte meg, hogy legközelebb 12 frtot szolgáltatott be a magyar nyelv-terjesztő egyesület pénztárába. Ime a czél így szentesíti az eszközt. Ime az illem az illetlenségben. Ime a szép példa, tessék követni!

— **A nyár fecskéi.** Vármegyénk felvidékéről már megindultak a munkás karavánok. Nap-nap mellett már egy hét óta kisebb nagyobb csapatokban özönlök S.-a.-Ujhelyen át, csak úgy gyalogszerrel, az Alföld arató munkájára takarodó napszámos sereg. Ami azt jelenti, hogy itt a nyár s azt mutatja, hogy annak, a ki dolgozni akar, nem kell menni jó fizető munkáért Amerikáig.

— **Hathatós recept.** Lakik Ujhelyben egy Domb Leopold nevű izraelita, aki foglalkozására nézve „amerikai ügynök” Mesterségén rajta vesztvén, az ujhelyi járás főszolgabírája által 100 frt bírságra, egy havi fogságra és az eljárási költségek megfizeté-sére ítéltetett. A vármegye viczispánjához felebbeztetvén az ítélet, az első forum által kiszabott bírság 50 frtra, az elzárási idő 15 napra leszállított. Az ügy harmadfoku elbírálás alá kerülvén, a belügymi-nisterium a pénzbüntetést 300 frtra, a szabadság-vesztést 2 hónapra emelte fel és az eljárási költsége-
ket bevehetlenség esetén 15 napi fogságbüntetésre változtatta. Ez a recept, azt hisszük, Domb Leopoldot ki fogja kurálni felebbező ábrándjaiból. (Z.)

Piaczi árak kimutatása Eperjesen, 1887. július 4-én. Búza 100 klgm 8.40—8. Rozs 6.— — 5.80 Árpa 5.50 5. — Zab 4.50 — 4.20 Kukorica 6.50—6. — — — — Borsó 9.— 8.— Lencse 15.— 13.— Paszuly 6.—5.— Arpadara 14.—12.— Bur-gonya 1.60 — 1.40 Széna 3.40 3.— Zsupszalma 1.80 1.60 Alomszalma 1.60 — 1.40 A vásár választás kö-vetkeztében gyengén volt látogatva. Szép idő.

Felelős szerkesztő és kiadó: **Hedry Bertalan.**

HIVATALOS ROVAT.

3931. sz. 2—1

Hirdetmény.

Az utczák és terek világitása folyó 1887-ik évi augusztus 1-től kezdve három évi időtartamra kiadandó lévén: vállalkozni szándékozik felhivatnak, hogy az ezen czélból folyó évi július 12-én délelőtt 10 órákor a város ház tanástermében megtar-tandó árlejtéshez jelenjenek meg. A feltételek a városi számvétségénél megtekinthetők. A szóbeli árlejtés megnyitására lepecsételt írásbeli ajánlatok is elfogadtnak.

Eperjesen, 1887. évi június hó 28-án.
Fuhrmann Andor,
polgármester.

4127. sz. IX. 293. 1887. 2—1

Hirdetmény.

Szab. kir. Eperjes város tanácsa részéről ezennel közhírre tétetik, hogy a városi felső-malom és fűrészgép folyó évi szeptember hó 16-ik napjától számítandó három évre való bérbe-adására vonatkozólag folyó évi július hó 20-án d. e. 10 órákor a városi tanásteremben nyilvános árverés fog megtartatni.

Miről a vállalkozni szándékozik azzal értesítettek, hogy a szóbeli árverés megkezdéséig az ajánlati összeg 10% -át tévő bántépénzel ellátott zárt írásbeli ajánlatok is elfogadtnak, s hogy az árverési feltételek a városi számvétségénél megtekinthetők.
Eperjes, szab. kir. város tanácsa 1887. évi június hó 28.

Podhorányi Bálint,
polg. helyettese.

264. sz. 1887. 1—1

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírre teszi, hogy az eperjesi kir. törvényszék 1335. számú és a szepesváraljai kir. bíróságnak 145. sz. végzése által az eperjesi takarékpénztár és Stein-berger Armin javára Friedmann Jakab és neje Katalin ellen 81 frt 90 kr. tőke, ennek 1886. év november hó 26. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 46 frt 89 kr. per-költség követelés erejéig elrendelt kötelezést végrehajtás alkalmával bíróság le és felülfoglalt és 751 frtra becsült szarvas-marha, lovak, szekerek és házi butorokból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a 2284. 1887. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis Hrabkón leendő eszközészére 1887. év július hó 15-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitűze-

tik és ahhoz a venni szándékozik ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet igérőnek beesáron alul is eladtni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Kelt Eperjesen, 1887. évi július hó 2-ik napján.

Prestsák József,
kir. bírósági végrehajtó.

Ad. 1357. szám. 1887. 1—1

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírre teszi, hogy az eperjesi kir. törvényszék 7401. számú végzése által Rozgonyi Ferencz ja-vára Müller Zacharias s társa ellen 1232 frt 91 kr. tőke, en-nek 1886. év szeptember hó 21. napjától számítandó 6% ka-matai és eddig összesen 33 frt 18¹/₂ kr. perkölttség követelés erejéig elrendelt kötelezést végrehajtás alkalmával bíróság le foglalt és 386 frtra becsült két pár ökörből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek az 1557. sz. 1887. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis Berzeviczén leendő eszköz-
észére 1887. év július hó 14-ik napjának d. u. 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozik ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-a értelmében a leg-többet igérőnek beesáron alul is eladtni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Kelt K.-Szebenben, 1887. évi július hó 2-ik napján.

Czapkay Imre,
kir. bírósági végrehajtó.

Nem hivatalos rovat.

Nyilvános

úu tan- és nevelő-intézet Csöndes F. J. Sopronban

4 normalis-, 6 gymnas. osztály. Érvényes bizonyítványok. 25-ik évfolyam. Tannyelv magyar és német. Árvák teljes kiképeztetésükig alku szerint.

Bővebb felvilágosítást ad

az igazgatóság.

Húzás már e hó 22-én!

Kincsem Sorsjegy á 1 frt 11 sorsjegy 10 frt csak 10 frt

Főnyeremény készpénzben 110 7—3

50.000 frt

10.000 ft, 5000 ft 20%, levon. | 4875 pénznyeremény.

Kincsem-Sorsjegyek kaphatók

A magyar lovaregylet sorsjegy-irodájában: Budapesten váczí-u. 6. sz.

Legnagyobb megtakarítás!

Nem kell ugynok sem utazó. Utánzóktól óvjuk a közönséget!

Érv: jó, pontos és realis Sok elismerő nyilatkozat.

érhet el. ki fűszerkészletét, esemégeket stb. tőlünk rendel. A legelső kísérlet alkalmával meggyőződhetni árunk kitűnőségéről; minden risiko nélkül, mert a ki nem elégitő árúkat vagy kieseréljük, vagy a pénzt visszaadjuk. Ez kétségtelen bizonyítéka a realitásnak. **Uj!** Kávé-ingredencia 4 dekát ingyen, elégséges 5 kilo kávéhoz, miáltal a legolcsóbb kávéfaj a legelvezhetőbb lesz.

5 kgr. afr. moeca 3.60	2 kgr. zsenge caviar 4.05
5 " gyöngy moeca, erős 4.20	4 liter I-a Jamaika-rum 4.—
5 " " cuba, finom, zöld 4.30	4 " finom öreg Pale-Cognac 7.30
5 " arany java, aromatikus 5.30	5 kilo finom Matjes-hering 2.55
5 " gyöngy-kávé zöld, finom 5.75	5 " zsiros hering, finom, körül- belől 40 darab 1.75
5 " arab moeca legnemesebb 5.90	5 " alma aszalt 1.95

Thea, legújabb termés fin., csom.

1 kgr. Congo 2.50	Sprotten 240 db 1 kl. 1.45
1 " Souchong 3.50	" 240 db 2 kl. 2.40
5 " Rizs, kitűnően fő 1.15	Zatonyhal kisebb, 4 ¹ / ₂ kg. 2.45
5 " hordó „korona-sardinia” 1.70	" nagy 4 ¹ / ₂ kg. 2.80
5 " marin. hering 2.10	Tőke halak, legnagyobbak 3.05
5 " első minőségű csik, vastag db 3.35	Minden portomentes, semmi utánvételi költség
8 doboz tengeri rák, legfinomabb 1 font 4.15	

Terjedelmes cikkekét magában foglaló árjegyzék ingyen és portomentesen.

Stückrath & Comp.
Hamburger Waaren-Versand, Hamburg.

Ettlinger & Co. Kávé csemegek

Első megrendelési forrás. egyenest Hamburgból. Legolcsóbb árú. Realis kiszálgalat.

Rég idők óta fennálló jó híru árucarnokunk portomentesen szállít (a vámdíj itt be nem számítatik) vámmentesen, a legjobb kipurált árúkat, utánvétel vagy készpénzfizetés mellett a következő olcsó árak mellett.

Kávé, pörköletlen, finom, minden faju, 5 kilos zsákokban.	
Nr. 0 4.80	Nr. 1 5.25
Nr. 2 5.60	Nr. 3 5.85
Nr. 4 5.80	Nr. 7 6.45
Nr. 5 6.25	Nr. 8 6.80
Nr. 6 6.65	Nr. 9 6.65
Nr. 10 6.65	Nr. 11 6.65
Nr. 12 6.65	Nr. 13 6.65
Nr. 14 6.65	Nr. 15 6.65
Nr. 16 6.65	Nr. 17 6.65
Nr. 18 6.65	Nr. 19 6.65
Nr. 20 6.65	Nr. 21 6.65
Nr. 22 6.65	Nr. 23 6.65
Nr. 24 6.65	Nr. 25 6.65
Nr. 26 6.65	Nr. 27 6.65
Nr. 28 6.65	Nr. 29 6.65
Nr. 30 6.65	Nr. 31 6.65
Nr. 32 6.65	Nr. 33 6.65
Nr. 34 6.65	Nr. 35 6.65
Nr. 36 6.65	Nr. 37 6.65
Nr. 38 6.65	Nr. 39 6.65
Nr. 40 6.65	Nr. 41 6.65
Nr. 42 6.65	Nr. 43 6.65
Nr. 44 6.65	Nr. 45 6.65
Nr. 46 6.65	Nr. 47 6.65
Nr. 48 6.65	Nr. 49 6.65
Nr. 50 6.65	Nr. 51 6.65
Nr. 52 6.65	Nr. 53 6.65
Nr. 54 6.65	Nr. 55 6.65
Nr. 56 6.65	Nr. 57 6.65
Nr. 58 6.65	Nr. 59 6.65
Nr. 60 6.65	Nr. 61 6.65
Nr. 62 6.65	Nr. 63 6.65
Nr. 64 6.65	Nr. 65 6.65
Nr. 66 6.65	Nr. 67 6.65
Nr. 68 6.65	Nr. 69 6.65
Nr. 70 6.65	Nr. 71 6.65
Nr. 72 6.65	Nr. 73 6.65
Nr. 74 6.65	Nr. 75 6.65
Nr. 76 6.65	Nr. 77 6.65
Nr. 78 6.65	Nr. 79 6.65
Nr. 80 6.65	Nr. 81 6.65
Nr. 82 6.65	Nr. 83 6.65
Nr. 84 6.65	Nr. 85 6.65
Nr. 86 6.65	Nr. 87 6.65
Nr. 88 6.65	Nr. 89 6.65
Nr. 90 6.65	Nr. 91 6.65
Nr. 92 6.65	Nr. 93 6.65
Nr. 94 6.65	Nr. 95 6.65
Nr. 96 6.65	Nr. 97 6.65
Nr. 98 6.65	Nr. 99 6.65
Nr. 100 6.65	Nr. 101 6.65
Nr. 102 6.65	Nr. 103 6.65
Nr. 104 6.65	Nr. 105 6.65
Nr. 106 6.65	Nr. 107 6.65
Nr. 108 6.65	Nr. 109 6.65
Nr. 110 6.65	Nr. 111 6.65
Nr. 112 6.65	Nr. 113 6.65
Nr. 114 6.65	Nr. 115 6.65
Nr. 116 6.65	Nr. 117 6.65
Nr. 118 6.65	Nr. 119 6.65
Nr. 120 6.65	Nr. 121 6.65
Nr. 122 6.65	Nr. 123 6.65
Nr. 124 6.65	Nr. 125 6.65
Nr. 126 6.65	Nr. 127 6.65
Nr. 128 6.65	Nr. 129 6.65
Nr. 130 6.65	Nr. 131 6.65
Nr. 132 6.65	Nr. 133 6.65
Nr. 134 6.65	Nr. 135 6.65
Nr. 136 6.65	Nr. 137 6.65
Nr. 138 6.65	Nr. 139 6.65
Nr. 140 6.65	Nr. 141 6.65
Nr. 142 6.65	Nr. 143 6.65
Nr. 144 6.65	Nr. 145 6.65
Nr. 146 6.65	Nr. 147 6.65
Nr. 148 6.65	Nr. 149 6.65
Nr. 150 6.65	Nr. 151 6.65
Nr. 152 6.65	Nr. 153 6.65
Nr. 154 6.65	Nr. 155 6.65
Nr. 156 6.65	Nr. 157 6.65
Nr. 158 6.65	Nr. 159 6.65
Nr. 160 6.65	Nr. 161 6.65
Nr. 162 6.65	Nr. 163 6.65
Nr. 164 6.65	Nr. 165 6.65
Nr. 166 6.65	Nr. 167 6.65
Nr. 168 6.65	Nr. 169 6.65
Nr. 170 6.65	Nr. 171 6.65
Nr. 172 6.65	Nr. 173 6.65
Nr. 174 6.65	Nr. 175 6.65
Nr. 176 6.65	Nr. 177 6.65
Nr. 178 6.65	Nr. 179 6.65
Nr. 180 6.65	Nr. 181 6.65
Nr. 182 6.65	Nr. 183 6.65
Nr. 184 6.65	Nr. 185 6.65
Nr. 186 6.65	Nr. 187 6.65
Nr. 188 6.65	Nr. 189 6.65
Nr. 190 6.65	Nr. 191 6.65
Nr. 192 6.65	Nr. 193 6.65
Nr. 194 6.65	Nr. 195 6.65
Nr. 196 6.65	Nr. 197 6.65
Nr. 198 6.65	Nr. 199 6.65
Nr. 200 6.65	Nr. 201 6.65
Nr. 202 6.65	Nr. 203 6.65
Nr. 204 6.65	Nr. 205 6.65
Nr. 206 6.65	Nr. 207 6.65
Nr. 208 6.65	Nr. 209 6.65
Nr. 210 6.65	Nr. 211 6.65
Nr. 212 6.65	Nr. 213 6.65
Nr. 214 6.65	Nr. 215 6.65
Nr. 216 6.65	Nr. 217 6.65
Nr. 218 6.65	Nr. 219 6.65
Nr. 220 6.65	Nr. 221 6.65
Nr. 222 6.65	Nr. 223 6.65
Nr. 224 6.65	Nr. 225 6.65
Nr. 226 6.65	Nr. 227 6.65
Nr. 228 6.65	Nr. 229 6.65
Nr. 230 6.65	Nr. 231 6.65
Nr. 232 6.65	Nr. 233 6.65
Nr. 234 6.65	Nr. 235 6.65
Nr. 236 6.65	Nr. 237 6.65
Nr. 238 6.65	Nr. 239 6.65
Nr. 240 6.65	Nr. 241 6.65
Nr. 242 6.65	Nr. 243 6.65
Nr. 244 6.65	Nr. 245 6.65
Nr. 246 6.6	

HUZÁS

már e hó 22-én!

Kincsem Sorsjegyek **1** frt | **11** sorsjegy **10** frt
6 sorsjegy **5** frt **50** kr.

Főnyeremény **k**észpénzben

50.000 frt

Továbbá **10.000** ft **5000** ft 20% levon. | **4875** Pénznyeremény

Kincsem-**S**orsjegyek kaphatók
 A magyar lovar-egylet sorsjegy-irodájában:

Budapest, Váci-utca 6. sz.

Kassán: Maurer Rezső és János uraknál.

113 2-1

Idé
sze
len
zet

beos
men
gári
igen
mert
elint
seke
több
hibá
uton
biró

len
—
gyor

nálu
vona
dult
hiva
es
ügy
rövid
azt
terje
jogtu
nem
drág
felett

A
hossz
feldo

kikerü
a hely
vezeté
vétele
szerben

A
E
az isk
a mon
keztü
hogy
impon
keztü
és a z
nak a
nak s
a meg
lesi!
jó érze
E
törzsei
vele
igazi
hangja
azok a
nak, h
hogy
napapa
A
ban az
tetik
ügy ig
O
sz erete

szellem
bató. Ar